

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה [REDACTED]

בפני כבוד השופט עוז ניר נואי

1

המואשימה: מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד טל תבור
פרקליטות מחוז תל אביב (مיסוי וככללה)

נגד

הנאשמים: [REDACTED]
באמצעות ב"כ עו"ד יהושע רזניק

[REDACTED]
באמצעות ב"כ עו"ד נעמי שטיינפלד

nocchim:
הנאשמים עצמם
באי כוח הצדדים

הכרעת דין

2 בפתח הדברים, הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשמים מאישומי השוד.

3 **א. מבוא**

4 1. הנשם 1, רואה חשבון במקצועו, הורשע על פי הודהתו בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירות מס כמפורט להלן,
5 בגין מעילה בכיסי לקוחותיו, בין השנים 2003 – 2011. הכרעת דין זו, עניינה, עבירת שוחד בה הואשם הנשם 1
6 והנאשם 2, ובה כפרו הנאשמים שנייהם, מכל וכל.

7 2. הנאשמים הושמו בעבירת השוד, בהתבסס על מספר מקרים בהם נתן הנשם לנשمة, פקידת דואר בסניף
8 הדואר הסמוך לשדרון, סיגריות, בושם, תווי קנייה לחג, ובუיקר תוליה המואשימה את יהבה, בכיסף מזומן אותו
9 נתן הנשם לנשمة, על מנת שתוכל לממן את נסיעתו של בנה, לשלחת בית ספרית לפולין.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת'פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה [REDACTED]

1. כפי שיפורט להלן, אף שמצأتي פסול בנסיבות של הנאשمت עת קיבלה במספר מקרים תשלוםם מן הנאשם, מבלי
2. לבדוק ובניגוד לנוהלים, לא מצأتي כי מעשה מקיימים את יסודות עבירות קבלת השוחד. גם בנסיבות של הנאשם
3. לא מצأتي את היסודות הנדרשים להרשעה בעבירה של מתן השוחד.

4. כפי שהתרברר במהלך שמיית התקיק, המתונות קלות ערך היו, ואף بعد חלון שלמה הנאשמת, עד כי לא ניתן לראות
5. בהן שוחד במהותן. עוד עליה, כי המאשימה לא הוכחה קשר סיבתי בין המתונות לבין הפעולות האסורות,
6. והתרשםתי כי הנאשמת, אלמנה המגדלת לבדה את בנה, לא הייתה מסכנת במודע את מקום עבודתה, עבור מתונות
7. פעוטות ערך.

8. 5. דומני כי אף שה坦הלות הנאשמת הייתה أولי פגומה, היא לא עלתה כדי התנהגות פלילית, ודאי לא כדי קבלת
9. שוחד. לעניין זה יפה קביעת בית המשפט העליון.

10. "יהا זה מסובן ולא רצוי, מבחינת המדינה השיפוטית, להטביע מיניה וביה על כל מעשה לא ראוי
11. שכזה גושפנקא של התנהגות פלילית, שכן בהחלט אפשר שה坦הגותו חריגה תמים היא ..."

12. עלינו להלך על חבל דין, המפריד בין האיסור הפלילי מזו לבין התנהגות הלא פלילית מזו, גם אם
13. זו האחרונה פגומה מבחינה אסתטית או אחרת"

14. ע"פ 281/82 אהרון ابو חצירא נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(3) 673, 704].

15. אשר לנאים, אף שעשו בהם הודה, ובгинס הורשע, הם מעשים חמורים, לא שוכנעתי כי ביחסו עם הנאשמת,
16. ביצעו הנאשמת את המიוחס לו, ולא שוכנעתי ברמת הוכחחה הנדרשת, כי מעשוulo כדי עבירת מתן שוחד.

ב. כתב האישום [המתוקן ברבייעית]

25. 7. ביום 2016.2.7 הוגש כתב אישום מתוקן [ברבייעית] (במ/1) נגד הנאשם [REDACTED] (לעיל ולהלן: " [REDACTED]" או
26. "הנאשمت"), ובמסגרתו הוגש [REDACTED] בשלושה אישומים, כדלקמן:

27. א. אישום ראשון בגין עבירה/geniva בידי מורה לפי סעיפים 383 ו-393 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק
28. העונשין") [להלן: "האישום הראשון" או "האישום בעבירות/geniva"];

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-[REDACTED]

- ב. אישום שני בגין עבירות של השמות הכנסה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת מס הכנסה"), ומיסירת דוחות לא נוכנים ללא הסבר סביר במטרה להתחמק ממיסים לפי סעיפים 117(א) 3 ו-117(ב) בחוק מס ערץ מוסף, תשל"ו-1975 [להלן: "האישום השני" או "האישום בעבירות המס"];
- ג. אישום שלישי בגין עבירה של מתן שוחד לעובד ציבור לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין [להלן: "האישום השלישי" או "האישום במתן השוחד"]. כבר עתה יouter, כי בכתב האישום נפלה לטעמי טעות, ולמעשה האישום במתן שוחד מעוגן בסעיף 291 לחוק העונשין, ולא בסעיף 290(א) הדן בלקיחת שוחד, ואתייחס לכך בהמשך.
- הנואשمت 2 [REDACTED] או "הנאשמת") הואשמה בכתב האישום המתוקן בעבירה של ליקחת שוחד על ידי עובד ציבור, לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין [להלן: "האישום בליקחת שוחד"] [להלן כלאני שני הנואשים יחד ויחוד: "האישום בעבירת השוחד"].

ג. ליבת המחלוקת מושא אישום השוחד

9. כאמור, הנאשם, רואה חשבון, בעל משרד לראיית חשבון ברוח [REDACTED], הודה והורשע באישום הראשון, בגין עבירת הגנבה ובאישור השני, בגין עבירות המס.
10. במהלך השנים 2003-2011, נdag הנאשם לקבל מלוקחותיו שיקים חתוםים מראש, בהם צוינו לעיתים שם המוטב ותאריך הפירעון בלבד, ולעתים גם סכום נקוב (להלן: "השיקים").
11. במסגרת השירותים שספק הנאשם ללקוחותיו, אמרור היה הנאשם לשלם באמצעות השיקים, את הסכומים אותם חבו לקוחותיו לרשותו מס הכנסה, מס ערץ מוסף וbijtota ללאומי, בין בהתאם לתחשבים אותם Urk בעצמו ובין בהתאם להסדרי חוב.
12. הנאשם הודה כי נdag לשלם את חובותיו האישיים לרשותו המס ולבתו לאומי באמצעות שיקים אלה של לקוחותיו, מבלי שהלקוחות היו מודעים לשימוש בשיקים וambilו שנותנו לכך את הסכומות, וזאת תוך ביצוע מעשי גנבה, מהווים עבירה של גנבה בצד מורה. עוד הודה הנאשם, כאמור, כי הכנסה נוספת זו לא דוחה לרשותו המס, ולפיכך, הודה אף בביצוע עבירות המס המפורטות לעיל.

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' [REDACTED]

- 1.3. את מעשי הגניבה ביצע הנאשס בדרך מתוחכמת, במסגרת היה הנאשס מציג מצג כזב כלפי ל Kohototio כailo חובם
2. רשות גבוה יותר מן הסכום בפועל. כך היה הנאשס משלם באמצעות מהחאה את חובו האמתי של הלוקו
3. לרשות, ובഫיש היה משלם את חובותיו שלו.
4. 14. את התשלומים לרשות היה מבצע הנאשס בסנייפי הדואר. בסנייפי הדואר היה מבקש הנאשס מפקידי הדואר לפצל
5. את החמתאות של Kohototio, כך שבאמצעות אותו השיק היה משלם הן את החוב של הלוקו, והן את חובו שלו.
6. 15. על פי כתוב האישום, בו הודה כאמור הנאשס, בסך הכל ביצע הנאשס מעשי גניבה כמתואר, באמצעות 215 שיקים,
7. ובסך הכל נטל לעצמו סכום מצטבר של 2,045,456 ₪.
8. 16. ברובית המקרים ביצע הנאשס את התשלומים לאותה הרשות, וכך שולחה מכתב האישום, 159 שיקים שפוצלו,
9. היו שיקים לפקודת מס הכנסת, באמצעות שילם הנאשס את חובותיו של Kohototio ושלו מס הכנסת, ואוטם
10. מכנה המאשימה "השייקים הקבילים" או "השייקים הטובים".
11. 17. אולם, החל משנת 2008, ב- 56 שיקים, פוצלה ההחמה אף לרשותות שונות, בוגוד לモטב שנכתב על השיק. ככלומר,
12. באמצעות שיק שנכתב לטובת מס הכנסת, שילם הנאשס את חובו שלו לביטוח לאומי או למס ערך נוסף, ואלהם
13. מתייחסת המאשימה כ"שייקים האסורים". אישומי השוחד דן בעסקים בשיקים האסורים בלבד.
14. 18. הנאשסת הייתה פקידת הדואר בסנייף [REDACTED] הסמוך למשרדו של הנאשס. על פי כתוב האישום,
15. הנאשסת שיתפה פעולה עם הנאשס, והוא שאפשרה לנאשס לבצע את העבירות באמצעות השיקים האסורים, תוך
16. הפרת הכללים והងחות הפעוליות זואת בתמורה לשוחד.
17. 19. כפי שעוז יפורט להלן, המאשימה טוענת כי הנאשס נתן לנאשסת טובות הנאה שונות במספר הזדמנויות, העולות
20. כדי שוחד, ובתמורה להן אפשרה הנאשסת לנאשס לבצע את העבירות האמורות; ואלה טובות ההנאה המיוחסות
21. לנאשסת:
22. א. **סיגריות** – המאשימה מעירכה את שוויי רכיב הסיגריות בכ-1,000 ₪ [סעיף 158 לסייעי המאשימה], כאשר
23. ב-5 הזדמנויות שונות בין שנת 2008 לשנת 2011, הביא הנאשס לנאשסת סיגריות מchniyot פטורות ממכס
24. בשדה התעופה.
25. ב. **בושים** – בחודש ספטמבר 2010 הביא הנאשס לנאשסת בושם מה"דיזוטי פרי", ועשה כן בהזדמנויות נוספות,
26. במועד לא ידוע. אין מחלוקת כי מדובר על בושים שעלה כ-\$15, ולפיכך שוויי רכיב זה לא עלה על מאות בודדות
27. של שקלים, ואף פחות מזה.

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת'פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ█

- ג. **כספי מזומנים** – בחודש אפריל 2011, קיבלה הנואשת מעטפה ובה 2,000 ש"ח במזומנים, שניתנו לה, על מנת למן את נסיעתו של בנה לפולין.
- ד. **תווי קנייה** – בחודש אפריל 2011 קיבלה הנואשת מן הנואשם תוויי קנייה בסך של כ-750 ש"ח.
5. הנואשים שנייהם, כפרו מכל וכל באישום בגין עבירות השודד, וכפי שעוז יפורט להלן, טענו כי המעשיהם המתוארים
6. אינם מקיימים את יסודות עבירות השודד, חן בפן העובדתי והן בפן הנפשי.
- 7.21. המחלוקת בפן העובדתי בעירה נסובה על שנים – ראשית, על ערךן של המתנות, בשאלה אם במהותן יכולות
8. המתנות להוות "מתת"; ושנית, על קיומו של קשר סיבתי בין המתנות לפעולות אותן ביצעה הנואשת. בפן הנפשי,
9. המחלוקת אף נרחבת יותר, ושני הנואשים טענו כי לא הייתה להם מודעות לאף לאחד מרכיבי יסודות העירה.
10.
11. **ד. ההליכים בבית המשפט**
- 12.22. בפתח הדברים רأיתי לציין כי אף שכותב האישום הוגש עוד בחודש אוקטובר 2013, נאלצתי לדוחות מספר ישיבות
13. מקדימות, שכן פעמיחר פעם התברר כי לא עלה בידי הנואשים לקבל לידיים את חומר החקירה הרוב בעניינים.
14. רק בישיבה שהתקיימה ביום 2.9.2014, הגיעו הצדדים להסכמות ביחס לחומר החקירה, או אז העלו הנואשים
15. מספר טענות מקדימות.
- 16.23. ביום 6.10.2014 דחתי בהחלטה מפורטת את טענותיהם המקדימות של הנואשים, ובין השאר קבועתי כי יש לברר
17. את כל הטענות שהועלו במסגרת שמיעת הראיות. לפיכך, ביום 24.11.2014, ולאחר שנדחו טענותיהם המקדימות
18. כאמור, הגיעו הנואשים הודעות כפירה מפורטת.
- 19.24. בישיבה שהתקיימה ביום 16.12.2014, הסכימו הצדדים לפנות להליך גישור. לאחר מספר חודשים גישור בהם לא
20. הצליחו הצדדים להגיע להסכמה, התקי הוחזר לבית המשפט ונקבעו מועדים לשמיעת הראיות.

21. **ד.1. הסדר הטיעון**

- 22.25. במסגרת הדיון שהתקיים בתאריך 7.2.2016, הגיעו הנואשם והנאישה להסכנות במסגרת הוגש כתוב אישום
23. מתוקן ברביעית [במ/נ].
24.

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ██████████

1 26. בהתאם למוסכם, חזר בו הנאשם באופן חלקני מן הcapeira, והודה באישומים 1-2 בכתב האישום המתוון, שהם
2 האישומים בעבירות הגנבה ובעבירות המשם, וזאת כפוף לטיעון לעניין סוגיות ריבוי עבירות לעניין עבירתה הגנבה.
3 יובחר כי הנאשם לא חזר בו מכפירתו ביחס לaiishom השלישי בעבירות השוד, ונותר הצורך לשמעו ראיות באשר
4 לaiishom זה.

5 27. בהתאם להודאותו, הרשעתني את הנאשם 1 באישומים 1 ו-2 בכתב האישום המתוון, כאמור.

6 28. בישיבת ההוכחות, שהתקיימה ביום 28.2.2016, העידו ונחקרו הנאים, ביחס לaiishom בעבירות שוד.

7 29. לאחר ישיבת ההוכחות, ובטרם הוגש סיכון הצדדים, הגיע ב'יכ המאשימה בקשה להגשת התיעוד החזותי של
8 חקירת הנאשם, אשר הוגשה בהסכמה הצדדים. בחלטתי מיום 4.4.2016 נעתרתי לבקשה, ובלבך שיווגש התיעוד
9 החזותי של כל חקירות הנאשם במלואו, כפי שפורט ברשימת חומר החקירה, והכל מן הטעמים המפורטים שם.

10

ה. ראיות הצדדים

11 30. ביחס לaiishom בעבירות השוד הוגש בהסכמה מטעם המאשימה הודעות הנאשם וצروفותיהם [ת/1 – ת/11],
12 והוא דעתו של מר ██████ מנהל מחלקת בקרה מרחכית בחברת דואר ישראל [ת/12], הכל כפי שיפורט להלן
13 בפרק ה.1.

14

15 31. כן הוגש בהסכמה, מטעם הנאשם, אמורויותיהם של העדים ██████ [ג/1 – ג/6], כפי שיפורט להלן בפרק ה.2.

16

17 32. כאמור, עיקר הראיות בתיק הוגש בהסכמה [למעט התיעוד החזותי של חקירת הנאשם מטעם המאשימה, אשר
18 התרתית אתghostno כאמור לעיל], והנאים בלבד העידו להגנתם, וזאת כאמור, רק בנוגע לaiishom בעבירות
19 השוד.

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-13-10 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה [REDACTED]

ה.1 הראיות מטעם המאשימה

33. המאשימה, הגישה כאמור את הודעות הנאשימים וצרכוותיהם [ת/1 – ת/11], לרבות התיעוד החזותי של חקירת
הנאשם 1, והודעתו של מה [REDACTED] (ת/12). ראייתי לפרט את עיקרי הראיות כrukע לטענות הרבות של הצדדים,
אשר יפורטו בהמשך.

חקירות הנאשם

34. כאמור, המאשימה הגישה כמוסכם את חקירות הנאשם שנערכו בימים 18.9.2011 [ת/1] ו- 19.9.2011 [ת/3]. כמו כן, בהתאם לחלטתי הניל מיום 4.4.2016, צירפה גם את התיעוד החזותי של חקירות אלה.

35. חשוב לציין כבר עתה, כי מצפיה בתיעוד החזותי עולה, כי המפורט בהודעות הנאשם אינו רישום מדויק של דברי
הנאשם, ובמקרים רבים דברי הנאשם לא נרשמים, או נרשמים באופן לא מדויק, וכך גם שאלות ודברי
החוקרים לא באים לידי ביטוי באופן מדויק, וזאת בשתי החקירה: חן מיום 18.9.2011 והן מיום 19.9.2011. אין
זה כך לאור החקירהות כולם, כמובן, כבר עתה ראוי לציין זאת, ואתייחס לכך בהמשך, שכן יש לכך משמעות
למשקל אותו יש ליחס לדברים המיוחסים לנאשם בחקירה.

36. מחקירת הנאשם מיום 18.9.2011 [ת/1], עולים, בין השאר, מספר מצאים, אשר ראייתי לפרטם. ראשית, ראוי
לציין כי בפתח חקירתה, לא הוזקרה הנאשם כי היא חשודה בעבירה שוחד, כי אם בעבירה מרמה והפרת אמוןין,
סיווע לקבלת דבר במרמה וסיווע לניבנה בידי מורשה, בכך שסייעה לאחר לגנוב כספים במסגרת עבודתה.

37. שנית, עולה כי הנאשם עושה מאמצים כדי לשתק פעליה עם החקירה, וזאת עליה חן מן הודעה הכתובה והן
מצפיה בתיעוד החזותי. עוד ראוי לציין כי מצפיה בחקירה עולה לפרקTEM תחשות אי נוחות, בהם החקירה
תוקפת את הנאשם, צווקת על הנאשם, מטיחה בה כי היא שקרנית וצווקת עליה שי"تفسיק לערבב". במספר
ההזדמנויות אף תוקפTEM את הנאשם שני חוקרים בו זמינים.

38. ברדי, כי חקירה במשטרת אינה אמורה להיות שיחה נעימה בין שני אנשים, אולם, מקובלת עלי בהחלט טענתה של
הנאשם, אשר הועלתה בחקירתה, כי הייתה תחת לחץ בסיטואציה [עמ' 53, שוי 12-13].

39. כפי שעולה חן מהודעתה הנאשם והן מהמצפיה בתיעוד החזותי, הנאשם משיבה לשאלותיה של החקירה, ועונה
כפי היא עבדת בדואר משך כ- 31 שנה [שו' 6, מתוכן, בסביבה [REDACTED] בין 8 – 13 שנים [שו' 18].

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"י 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכבללה נ

40. הנשפט מצינית כי עברה לשנייה [] לאחר שעבדה כמנהלת סניף ב [] מושם בעברה
להתגורר ב [], וכאשר נולד בנה, היא התקשתה למלא את תפקיד המנהלת ב [] מסיבה זו, גם בחורה
לשמש אשנבאית בלבד בסניף [] שכן פחדה שלא תצליח בתפקיד המנהלת [שו' 8 – 14]. על דברים אלה, חזרה
הנשפט גם בחקירה לפניה [פרוטוקול מיום 28.2.2016, עמ' 59, שו' 8 – 19].

41. הנשפט נשאלת על מעשים לא חוקיים שביצעה במסגרת עבודתה, והיא משיבה (בתמיימותה) כי לקחה כ-15 שנ
מהקופה כדי ליקנות עוגיות, וудיו לא החזירה את הכסף, וכי לכל היוטר ביצעה זאת 5 פעמים [שו' 24 – 39]. כאשר
החוקרת שואלת אותה אילו דברים לא חוקיים נוספים ביצעה, משיבה לה הנשפט כי תשמה לשותפ פעולה אך
היא לא זוכרת שעשתה דבר שהוא מרמה [שו' 41].

42. כאשר שואלת אותה החוקרת בפירוש, אם סייעה לאדם אחר לנגב כספים, משיבה הנשפט כי היא לא זוכרת
שום מעשה בו סייעה לאדם [שו' 43 – 45].

43. כאשר שואלה אותה החוקרת אם "כשאדם רוצה לשלם חשבון כלשהו באמצעות שיק ובשים מזוין לפוקודת מי
האם ניתן לשלם עבור גופו אחר שלא רשום לפוקודתו?" השיבה הנשפט כי זה אסור, ובהמשך כששנאלת אם ביצעה
זאת, השיבה כי היא זוכרת שהנאשם [] שעבד ממש בסמוך לסניף, הגיע לשנייה והוא שילם שיק למע"מ
ומס הכנסה ועל השיק היה כתוב מס הכנסה, "אני לא שמתי לב רק בסוף היום אני שמתי לב" [שו' 50 – 58].
הנשפט מבירה כי היא לא זוכרת את הסכום, וכי העבירה אותו "כדי לא לעשות החסירה בסוף היום כשהקלוקה
לא לידי" [שו' 60]. בהמשך מספרת, שהיא עוד מספר פעמים כאלה, וסבירה שאפילה אמרה לו שזה אסור, אך []
ביקש ממנה לעשות לו טובה, כי הוא התבלב והקלוקות בחויל, והוא חייב לשלם את זה [שו' 106 – 109]. כעולה
מן התייעוד החזותי, הנשפט בחקירה, סברה כי עשתה פעולות אסורות אלה כ-5 פעמים.

44. אשרקשר עט [], היא משיבה כי הכירה אותו במסגרת העבודה, כאשר כראתה חשבון הוא מגיע לשנייה
לשלים מס הכנסה, לביטוח לאומי ולמע"מ, גם שלו וגם של חברות שלו [שו' 68 – 79]. בהמשך התפתחה ביניהם
סוג של מערכת יחסים במסגרת כשותה היה נושא לחוויל הוא היה סיגריות מהדיויטי פרי, והוא הייתה
מחזירה לו כסף. היא מספרת כי פעם אחת הביא לה סיגריות מתנה לחג, ולאלקח ממנה כסף, והיתה עוד פעם
שהיא לא שילמה מיד, כי לא היה לה כסף, והוא אמר לה שתמחזיר לשיהיה לה [שו' 68 – 79].

45. בחקירה לפניה העידה כי ידעה היכן משרד, כי ראתה את הכתובת על הלוגו של המעתפות, וגם הייתה רואה אותו
ואת פקידתו מחוץ לשנייה. כך, גם מזכירתנו היזתת מצינית בפניה, לא פעם, כי מולשם כל כך קרובים [עמ' 49,שו'
31]

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה ■■■■■

■■■■■

1 8 – 10]. אשר ליחסיהם העידה לפני כי "הרגשתי הוא היה אבא בשביבי", וכי סמכתו עליו כראיה חשבון מסודר
2 [עמ' 49, ש' 18 – 32].

3 4. בהמשך החקירה, (שורות 116-117), אומרת לה החקירה כי מהומר החקירה עולה שהעבירה הרבה מאוד שיקים
5 כאלה ושאלת אותה מדוע עשתה זאת.

6 47. בחקירה זו (בשורה 120) נכתב בזו הלשון: "לא יודעת, אני חושבת לעצמי שאולי בגלל שהוא נתן לי סיגריות עשיתי
7 את זה היתי טיפשה באותו רגע אני לא עשית את זה בשביב אף טובת הנאה בשביב שום דבר אישי".
8

9 48. **דא עקא, מצפיה בתיעוד החזותי, עולה כי הדברים לא נאמרו כך כלל.** בפועל, מצפיה בתיעוד הודיעו עליה כי
10 החקירה בשלב זה (בין שורה 116 לשורה 121), אינה מתנהלת כפי שבאה לידי ביטוי בשורות בודדות אלה, אלא
11 מתנהלת באופן הבא ומפותח חשיבות הדברים יפורטו כהוויתם:
12

13 "ש. מהומר החקירה עולה כי העברות הרבה מאוד שיקים.
14 ת. אני לא יודעת כמה.
15

16 ש. אני יודעת. את העברות הרבה מאוד שיקים שמסר לך ■■■■■ אשר נרשמו לפקוחת מס הכנסת ו■■■■■
17 שילם בעורותם תלולים עבור ביטוח לאומי ומע"מ עבור חשבונו האישי. תגובתך? למה?
18 תקשיבי לי טוב, אם אני מביאה שיק למוטב בלבד מס הכנסת, ואני אומרת לך ■■■■■ שלמי לי את
19 החוב שלי למע"מ, וכותב לפקוחת מס הכנסת, ואת עשית את זה, למה?
20 ת. לא בשביב טובות הנאה.
21

22 חוקר נסף: למה עשית את זה?
23 חוקר: לא. היא וווצה לנשות לצאת מזה שזה לא בשביב טובות הנאה. אבל את גם כה לא במצב
24 טוב ■■■■■ עכשווי. התפעורי. תפיסקי בספר סיפני פוגי, את הייתה מנהלת סניף את יודעת מה מותר
25 ומה אסור. את יודעת שזה דבר שהוא אסור. אם הוא אסור, מה יש לך איתו? אל תנשי לערבות אותו!
26 ת. אין לי רומנטיקה איתו.

27 ש. מה איכפת לי רומנטיקה? מה? יש סיבה?
28 חוקר נסף: רומנטיקה זה לא מעלה החוק. לא איכפת לי. מה יש לך? למה עשית את זה?
29 ת. הלוואי והייתי יודעת.
30

31 חוקר נסף: זה התשובה שלך?
32 ת. הלוואי והייתי חכמה.
ת. לא, אופיר, אם הייתה חכמה לא הייתה עשוה את זה. אז אני טיפשה, אידiotית.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"י פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ-

ש. מה גאנַן לאָטְנַה?

2 ת. מה יבא לי מזה? שבעשיי אני מול חקירה.

ת. אני לא עשית את זה מושם דבר אישי שלי. משום דבר. אני לא קיבלתי ממנו טובות הנאה. אני לא קיבלתי ממנו שום דבר. אמרתי פעם אחת שהוא הביא לי סיירות מתנה. אולי זה מה שהיה לי. השני חפיסות האללה.

ש. מה היה לך?

ת. הסיגריות האלה זה מה יהיה לי. אולי זה הטובת הנאה שהוא נתן לי ואז המשכתי את זה כי הרגשתי אولي לא נוח בגל זה?

ש. אני שואלת אותך. את שואלת אותי?

13 אני אומרת לעצמי. מה יצא לי מזה, אידיאלית, הייתה טיפשה באותו רגע. אני לא עשית את זה
14 בשביל אף טובת הנאה. אף שום דבר אישי. לא קיבלתי ממנו אף פעם טובת אישית. אף פעם לא
15 עשית את זה בשביל טובת הנאה. אף פעם.

49. כפי שניתנו לראות, הנשمة כלל לא אמרה את המיויחס לה בשורה 120, ואכן עולה כי הנשمة שואלת את
החוקורת, אם זה מה שהיא רוצה לשמווע.

50. כבר עתה אצינו, כי ניתן שהנאשפת אכן ביצעה מעשה אסור, בכך שקיבלה את התשלומים בניגוד לנוהלים, אולם,
51. עשתה כן מתוך רצון לתת שירות לאדם שסמכה עליו, וסבירה כי אינה פוגעת באף אחד.

51. כפי שעה מהחקירות, וכפי שאף העידה לפני, הנאשמת כלל לא ידעה על מעשיו של הנאהם, ועשתה הכל מותן
52 רצון לתת שירות לאדם שסמכה עליו. הנאשמת חזרה בכל תוקף על כך שלא עשתה זאת לאחר שום טובת הנאה [עמ'
53, 53, שוי 25 – 32]. אמנס איו באמור, כדי להמעיט מהמעשה האסור כשלעצמם, ככל שכן, אולם לדידי, וכפי שאביהו
54 להלן, איו מדובר במרקחה דין בקבלת שוחד.

⁵² הנשפט אך נשאלה על כספיים שקיבלה מהנאשם, והשיבה לכך:

לפני שהבן שלו נסע לפולין דרך משלחת בית הספר היהודי [כך במקורו-נ.ע.] לבני משפט כשאחים שלו היה חתום על ערבות והוסכם בין האחים של בעלי שם שיצא במשפט אנחנו נשלים חci

בית משפט השלום בנתניה

18 يول 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-

1 חצי והבן שלי נסע ב-11.04.04 לפולין והייתי צריכה כספּ כי הבאתי 20,000 ש' לאחינו של בעלי
2 והלכתי לכל מני אנשים וביקשתי מהם עזרה אני לא זכרת אם קבעתי עם █████ יכול להיות
3 שהתקשרתי אליו ורוב הסיכויים שהתקשרתי אליו וקבעתי איתו מול חנות מתלבשים █████
4 ואמרתי לו שאם הוא מכיר אנשים לא ביקשתי ממנו אישית שמכנים לתרום לי למסע לפולין
5 אני אשמה █████ אמר שהוא ישמח לעזור לי והוא הביא לי שהוא אמר לי שזה מהלכות שלו הוא
6 הביא לי בסביבות 300 דולר היו אנשים שלא קשורים █████ שננתנו לי 50 שקל אחד נתן לי 70 שקל".
7

[שו' 120 – 129]

8 53. רק בשלב זה מודיעה החקירה לנשمة, כי היא חسودה גם בקבלת שוחד, בכך שקיבלה כספים ומוניות מהנאשם,
9 בתמורה לתשלומים שביצעה עבורו במסגרת עבודתה [שו' 134 – 135]. הנשمة מшибה כי "אני לא קיבלתי ממנו
10 טבות הנאה אני קיבלתי גם כספּ מלשכת בני ברית מהם עוזרים, לא היה לי כספּ ולא רציתי למונע מהבן שלי
11 לנסוע לפולין לא רציתי שתוא יהrig שכחחים שלו נסעים ולהגיד לבן שלי שאין לי כספּ" [שו' 137 – 139].
12 לשאלת החקירה, מבהירה הנשمة, כי הכספי שקיבלה לא היה בדולרים, אלא בסביבות 2,000 ש' בזמן [שו' 140 –
13 145], וכי כמעט מקרה זה, מעולם לא קיבלה מהנאשם כספּ בזמן [שו' 149].
14

15 54. כנסאלת לגבי מוניות נוספות, מшибה הנשمة, כי קיבלה ממנו בפסח 2011 גם 200 ש' תלושים לחג [שו' 151].
16 לאחר שימושה החקירה לשאול, אם היא בטוחה שקיבלה רק 200 ש', אומרת הנשمة שהיא לא זכרת, ומשיבה
17 "750 או 800 שקל אני לא זכרת" [שו' 153].
18

19 55. בעניין זה, העידה הנשمة בחקירה לפניהם כי לקרה החוגים הנאשם הביא לה תלוש כדי שתקנה מתנה לבן שלו,
20 וכאשר לא רצתה לחתה, הפציר בה, על מנת שתזכה אותו במצבה, ולכן לחה את תוכי הקנייה [עמ' 53,שו' 5 –
21 9]. התרשמתי כי הנשمة בעת חקירתה, הון במשטרתו והן לפניהם, ענתה בכנות, ובאמת לא זכרה בתחילת את הסכום
22 המדויק ואת הנסיבות.
23

24 56. המאשימה תולח את יהבה בשורה 168 לחקירה של הנשمة מיום 18.9.2011, שם אומרת הנשمة "אני עשית
25 טעות גדולה עם █████ אני העברתי לו תשלום וקבלתי ממנו טובות הנאה קבלתי סגריות וכספּ לפולין וטלושים
26 לחג פסח". המאשימה מצטטת את אמריתה זו בחקירה (שורה 168), ומתיחסת אליה כאל הודהה שאין בלתי-
27 28

29 57. דע עקא, שורה זו המופיעה בחודעה, נאמרה לאחר דברים רבים שלא נרשם בפורוטוקול, ולאחר שהחקירה מתייחסה
30 בה "אל תשחקי אותה תמיימה. אם עשית טעות תגיד עשית טעות". הנשمة עונה "מזהה ועובד ירוחם", ואז
31 בתשובה לשאלות החקירה, עונה כאמור. ארchipet על כן בפרק הדיון וההכרעה להלן, אולם כאמור, ראייתי ציין
32 זאת כבר עתה.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' [REDACTED]

1 58. בהמשך אומרת הנואשת "מהצד שלו אולי זה קרה אני לא התכוונתי לעשות את זה." [שו' 178], ובנוסף, חוזרת
2 ואומרת, שעתה הכלול מתוך תמיינות וטיפשות.

3 59. מהתייעוד החזותני ניתן אף להתרשם כי הנואשת בהחלט הייתה במצב נפשי קשה, ובהמשך החקירה אף מאימת
4 היא לשיט קצת לחייה. הנואשת מבקשת לשוחח עס בנה, ואומרת שהיא חולכת לתלות את עצמה ורוצה להיפרד
5 ממנו. בשלב זה אומרת החוקר דבר [שהחליף את שאנה, שיצאה להפסקת צהרים, כאמור בשו' 275-276]
6 כי היא כלל אינה הנושא העיקרי של החקירה. מן השיחת ביויתם, אשר אינה מתועדת בחקירה, עולה כי הנואשת
7 חוורת ואומרת כי לא עשתה דבר עבור טובת הנאה, ועלה מפורשת כי מדובר באישה קשה יום, שלא התכוונה
8 לקחת טובת הנאה מאר לא אחד.

10 הודעת הנואש

11 60. המאשימה צירפה את הודיעות הנואש מהקרויות שנערכו בימים 18.9.2011 [ת/2, 1-ת/5], 19.9.2011 [ת/4, 1-ת/5],
12 18.9.2011 [ת/9, 1-ת/10], 29.11.2011 [ת/8, 1-ת/9], 7.12.2011 [ת/7, 1-ת/6], 22.9.2011 [ת/6, 1-ת/7], 20.9.2011 [ת/10].

13 61. מבלי להרחבת יתר על המידה, בשל אורכו של החקירה, ראייתי לציין ממעוף הציפור, כי מהודיעות של הנואש
14 עולה כי הנואש לא ראה בסיגריות, בתוווי השי, ובשוקולדים שוחד [137-136, שורות 13-18], וכי היכרותו עם
15 הנואשת הייתה מהסניף, ולא הייתה קצתה טווח [131-128, 20.9.2011, עמ' 30, שו' 18]. גם בחקירהו לפני העיד כי הכיר את
16 הנואשת "9-8 אולי 10 שנים אולי יותר" [פרוטוקול 2016.2.28, עמ' 30, שו' 18], כי לא ראה בדברים שהביא מושום
17 שוחד, אלא ראה בכך התנהגות נורמטיבית בין אנשים, וכי נהג לתת מתנות שכאה גם לאחות בkopft cholim
18 ולפקיד הבנק [עמ' 31, שו' 8-14; עמ' 32, שו' 3-6].

19 62. מילא בחלק מהמקרים כלל לא דובר במתנות, והנאשת החזירה לו את הכספי, ומספר פעמים שכחה להחזיר או
20 שלא היה לה והבטיחה להחזיר במועד מאוחר יותר. הנואש הבahir כי דובר בסכומי כסף קטנים ביותר וכי "זה
21 סכומים ממש בושה לבקש סכום של חפיית סיגריות במעבר לאדם" [עמ' 30, שורות 20-24]. הנואש הוסיף
22 ו אמר כי לו סבר שישיחו, גם בכך היה מודה [עמ' 32, שו' 6].

23 63. אשר ל-2,000 ש"ן נתן לנואשת עבור נסיעתו של בנה לפולין, העיד כי חלק מהכספי אסף מלוקחותיו [עמ' 37, שו' 5
24 11-11], וכי נתן לה זאת משום שבקשה לסייע נגעה מאוד ללבבו [עמ' 30, שו' 6-13].

25

26

27

28

29

30

31

בֵּית מֻשְׁפַּט הַשְּׁלוֹם בָּנְתִינִיה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי ופללה נ' ████

הצروفות

64. להודעות הנאשימים צורפו התשלומים והפעולות שביצע הנאשם באמצעות שיקים של לקוחותיו (קלסר ת/11).

הודעת מר יידה סלע

65. מר ████ מנהל הבקרה המרחכית של בנק הדואר במחוז ת"א והמרכז, מסר הודעתו במשטרה ביום 15.9.2011, וכן מסר הודעה נוספת נספת, כ-3 שנים לאחר מכן, ביום 10.9.2014.

66. בחודשו מיום 15.9.2011 השיב לשאלת החוקר אופיר זילברשטיין כי על פי ההנחיות התפעליות בקבלת שיק בגין תקובל, יש לבדוק ולודԶא שהשיק רשות למוטב ורק אז לקבל אותו [שו"ן 16 – 17]. עוד עולה מהודעתו של מר ████ במשטרה, כי כל שינוי ותיקון בשיק יכול להתבצע רק על ידי החתום בשיק ושתייה מזוהה על ידי הפקיד ועל פי הנהלים [שו"ן 25 – 26]. מר ████ אומר לחוקר כי יציג בפניו את הנהלים הרלוונטיים ויעביר אותן למשטרה.

67. מהודעתו של מר ████ שנגנחה כ- 3 שנים מאוחר יותר, ביום 10.9.2014, עולה כי מר ████ שלח לחוקר זילברשטיין "נהל תקובל בשיק מעותך". מר ████ הסביר כי ביצוע תקובל בשיק מהיבב את העובד לבדוק את ההתאמנה של סכום השיק לתקובל, ולבזוק שם המוטב על השיק, תואם את השובר לתשלום. מר ████ לא ידע לומר מאייזו שנה קיים הנהל.

68. בהודעה מאוחרת זו לא צוין מתי שלח מר ████ את הנהל לחוקר זילברשטיין, ואין כל הסבר מדוע נגבתה הודעה זו 3 שנים מאוחר יותר להודעה הראשונה. תמייהה נוספת מכך שעל הנהל עצמו שוצרף להודעה נראה כי נשלח בפסק ביום 14.9.2014, כאשר למלטה נכתב שם החוקר שגבה את העדות – ליאור רוטנברג, והתאריך 10.9.2014.

69. יער כבר עתה כי בנסיבות אלה, אין בהודעתו של מר ████ להוכיח בוודאות הנדרשת בהליך הפלילי, כי הנהל היה קיים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָום בֶּנְתָּניה

18 יולי 2016

ת'י'פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' [REDACTED]

ה.2. הראות מטעם הנואשת

- 1
2
3 70. לתמיכה בטענות ההגנה מטעם הנואשת, צורפה בהסכמה אמרת העדה גברת [REDACTED] שהייתה מנהלת חברות
4 במשרדו של הנאשם, ואמרה בחיקرتה כי פקידי הדואר לא שמים לב, לאור העובדה העצומה של השיקום
5 והפקסים [18.9.2011, עמי 5, שורות 145 – 150]. אציין כי בהחלטותי מיום 2.9.2014 ומיום 9.7.2015 הורשעה
6 עדזה זו בעבירה של גנבה בידי מורשתה, לפי סעיף 393 לחוק העונשין בגין גנבת כספים מלוקחתה, ב-6 מקרים,
7 באוטה השיטה בה נקט הנאשם.
8 71. כן צורפו בהסכמה אמרותיהם של לקוחות הנאשם, אשר העידו כולם כי סמכו על הנאשם: מר [REDACTED]
9 [REDACTED], מר [REDACTED]
10 [REDACTED]; גבר [REDACTED]
11 ; מר [REDACTED], אשר היה לקוחו של הנאשם במשך כ-30 שנה; ומר [REDACTED] אשר אף הוא היה לקוחו של
12 הנאשם.
13
14

ו. טענות הצדדים

- 17 72. טענות הצדדים נפרשו על פני עשרות עמודי סיכומים וראיתי להביא את עיקריהן להלן.

עיקר טענות המאשימה

- 21 73. לכל הפחות משנת 2003, החל הנאשם, תוך ניצול אמון ללקוחותיו, בצע מעשי גנבה שיטתיים של כספי לקוחותיו,
22 באופן שאת חובותיו שלו לרשות השונות, שילם באמצעות שיקים שמסרו לו לקוחותיו על מנת לשלם את
23 חובותיהם שלהם.
24
25 74. עד לשנת 2008 כל השיקים אותם גנב הנאשם מלוקוחותיו היו שיקים לפקודת מס הכנסת, אך משנת 2008, החל
26 הנאשם לפתח מערכת יחסים מושחתת עם הנאשם, פקידת דואר בסניף [REDACTED], בו נdag[*]ה הנאשם בצע
27 את תשומיו ותשומם ללקוחותיו.
28
29 75. לטענת המאשימה, יחסית התן וקח בין השנים החלו באופן מינורי כמעט זנית, והלכו והתרחבו עם השנים. בתחילת
30 החיזע הנאשם לנואשת לרכוש עבורה סיגריות בחניות פטוריות ממכס בנמל התעופה בדרכו לחו"ל, כאשר בלבד

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ█ █ █

█ █ █

- 1 סיגריות החל מצרף מנתנות נוספות, בשמיים ושוקולד. בהמשך הביא גם מרוזי סיגריות, מבלי שהנאשם תשלט,
- 2 תווי קניה בסכומים של מאות שקלים, ולבסוף גם סכום של 2,000 ש"ח בזמן במעטפה.
- 3
- 4 76. במקביל, החל הנאשם להגיש לנואמת לתשלום, שוברים פרטיים שלו למע"מ ולביתו הלאומי באמצעות שיקים
- 5 של ל��וחותיו לפקודת מס הכנסת. קבלת שיקים אלה על ידי הנאשם היא פוליה אסורה על פי הנסיבות בנק
- 6 הדואר.
- 7
- 8 77. על אף שידעה הנאשם כי הפעולה אסורה, ביצעה הנאשם את התשלומים, ובכך אפשרה לנואם לגנוב סכומי
- 9 כסף נוספים, באמצעות מנגנוני הגביה של הביתו הלאומי ומס ערך נוסף. בסך הכל קיבלה הנאשם לתשלום
- 10 שיקים שונים אשר המוטב בהם היה "מס הכנסת" והשובר איתו שילם היה של המוסד לביתו לאומי או מס
- 11 ערך נוסף.
- 12
- 13 78. הנאשם הודה בגין 215 שיקים. 159 מתוכם היו שיקים לפקודת מס הכנסת, שילמו את שובריו למס הכנסת,
- 14 אליהם מתייחסת המאשימה כ"שיקים הקבילים". 56 מתוכם היו שיקים לפקודת מס הכנסת, קיבלה הנאשם,
- 15 ושימשו לתשלום חובות הנתבע במס ערך או במוסד לביתו לאומי, והמאשימה מכנה "השיקים האסורים".
- 16 אישום השוד, הוא נושא הכרעת הדין, עוסק ב"שיקים האסורים" בלבד.
- 17
- 18 79. מן התיעוד שהוגש בהסכמה בבית המשפט, עולה כי הנאשם בלבד (למעט שיק אחד), קיבלת לתשלום את השיקים
- 19 האסורים, וביצעה את התשלומים האסורים. עוד טוענת המאשימה, כי הנאשם בחודעותיו אישר את המתת ואת
- 20 העובדה כי הנאשם זע שביבצעה את הפעולות האסורות. כך גם טוענת המאשימה כי הנאשם ידעה כי מעשה
- 21 אסורים, אישרה בחודעותיה כי קיבלה את המתת, והיתה לה מודעות לכך כי ביבצעה את הפעולות האסורות עד
- 22 המתת.
- 23
- 24 80. אשר לעדותה של הנאשם על דוכן העדים, טוענת המאשימה, כי משזו סותרת את גרסתה שניתנה בחקירה,
- 25 בהודיעות מן הימים 18.9.2011 ו-19.9.2011, על בית המשפט להכריע בין הגרסאות. במהלך עדותה על דוכן העדים,
- 26 הסתיימה הנאשם מחקירתה במשטרת, וטענה כי הייתה בלחץ, במצב נפשי קשה, והיתה סחרורית ומובלבלת.
- 27 עוד טענה הנאשם כי החוקרת הכניסה את התשובות לפיה, וכי ענתה כפי שענטה, רק על מנת לרצות את החוקרת.
- 28
- 29 81. לטענת המאשימה, יש לדחות על הסף את טענותיה שהועלו לראשונה על דוכן העדים, בהיותן גרסאות כבושות.
- 30 המאשימה מפנה להוראות סעיף 10 בפקודת הראיות, וטענת כי שהוגשו אמרות העדה, אותן תיעדו החוקרים

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה

200

בכתב, בהסכמת הנאמנים אשר היו מיוצגים, אזי תוכן האמורות הינו הכרה לא שניי בחלוקת, ומשכך בהגשת
האמורות הסכימו הצדדים כי הדברים המתוודים מקובלים עליהם כאמת. הנאשנת לא העלה כל הסתייגות
בלשוי מהודעתיה, משכך בשלב בו הועלו טענות, התחשוויה לפרטים היא חסרת משקל לחלוין. לו רצתה
הנאשנת לשמר על זכותה לטעון נגד גובי ההודעות היה עלייה לסרב להגשה ללא העדות העדים או להציג
מלכתחילה כי יש לה הסתייגויות מתוכן הדברים.

82. לשיטת המאשימה, במהלך החקירה הנאשמה בכל רכיבי העבירה, אף שלא הסכימה להזות מפורשת
7 בכך שלקחה שוחד. הנאשמת מודה בקבלת המתת, בטבותה הנאה, ובמתנותו, תוך ידיעה על האיסור לקבל את
8 המתת כעובדת ציבור, קבלת השיקום האסוריים, תוך מודעות לחיותם אסוריים, ובקשר הסיבתי בין המתנות שנותן
9 הנאשם לתשלומיים האסוריים שהעביר דרכה.
10

83. הנואמת הוזתא בחקירותה כי קיבלה מן הנאשם לאורך השנים; כי קיים קשר סיבתי בין תחילת קבלת המתוות וקבלת השיקים הלא טובים; כי ידעה שאסור לה לקבל את השיקים במסגרת תפקידה, כי אסור לשלם בשיק לפકודת גוף אחד שובר לפקודת גוף אחר, והוזתא שעשתה פעולה שכזו עבורה הנאשם; כי ידעה שאסור לה לקבל מתוות מלוקה; כי עשתה את הפעולות האסוריות רק עבורה הנאשם; כי ידעה את הנאשם בדבר הפעולות אסוריות; וכי המשיכה לקבל את השיקים האסורים בגלל שלא היה לה נעים ובגלל המתוות, וכי בין הנאים היו לא יותר מיחסים לקוח פקידה.

84. צפיה בתיעוד הוועידא של חקירות הנאשמה מלמדת כי הנאשמת שיקורה בעדותה בבית המשפט בנוגע לניסיבות
גבית החזודה. החוקרים לא הכניסו מיללים לפיה של הנאשמת, הנאשמת ידעה מהרגע הראשון להצביע על הנאשם
כאוטו לקוח עבورو קיבלה את השיקום האסוריים, ידעה לומר שזה אסור ומדוע. החקירה התנהלה על ידי חוקרת
אחד בלבד, ובמהלך שעה וחצי של חקירה נכنت חוקר אחד נושא לחתם מסמכים, ולהציג שאלת אחת או שתיים
ומו' לא

85. בפרק זמן קצר בלבד, נקרה הנאשמת על ידי שני החוקרים שמטיחסים בה שאלות קשות בזה אחר זה. אולם,
25 מミלא אין מדובר בחקירה שאינה הוגנת, וכל שאמרה בשלב זה כבר מסירה בחקירה הניתנה שנערכה קודם לכן.
26 הנאשמת קיבלה יחס אנושי, אף כאשר חלה לדבר על רצונה להתאבד, ועל כך שלא ידועה שהיא מסיימת לנאים
27 לגנוב את לקוחותינו.
28

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ'███████

1. לאורך החקירה ניתן לראות כי הנואמת עונה בכנות על השאלה שנשאלת ומודה במה שהיא מאמינה שביצעה.
2. הנואמת אינה מכונה "לרצות" את החוקרים, ומתעקשת שלא הבינה את משמעות המעשים של הנואם. הצעת
3. המסמכים עליהם חתמה הנואמת נעשתה באופן מסודר ובאוירה רגועה.
4.
5. עובדות כתוב האישום הוכחו BRAVOT. הנואמת היא עובדת ציבור, ועובדת זו כלל אינה בחלוקת בין הצדדים;
6. הפקת השיקים לモטב שאינו המוטב המצוין, היא פעולה אסורה הן על פי הנחיות הדואר והן מכוח הוראות
7. פקודת השטרות [נוסח חדש], כפי שהוכח באמצעות הע███████
8.
9. הנואמת ידעה על האיסור לנוהג כפי שנהגה. הנואמת הינה עובדת ותיקה בדואר עם וותק של כ-31 שנים ולא
10. יותרן שלא הכירה את הנהמיה. כמו כן, הנואמת ידעה לומר שהמצירה הייתה מגיעה עם שיקים טובים, בעוד
11. הנואם היה מגיע עם השיקים הלא טובים והודתה כי הבירה לנואם שהפעולות אסורות.
12.
13. הנואם הפקיד שיקים אסורים רק באמצעות הנואמת. כך, מתוך 215 השיקים אותם הפקיד בסנייף הדואר, 56
14. מתוך 57 השיקים שהופקו לחשבונות שאינם של הנפרע בשיק, הופקו באמצעות הנואמת. הנואם החל לשלם
15. בשיקים אסורים רק משנת 2008, ומשנת 2008 הנואם נתן לנואמת מתנות שונות, לנואמת בלבד, מבלי שיש
16. ביניהם קשר משפחתי או אישי או אחר. מדובר במארג ראיות נסיבותיות שמוביל למסקנה אחת ויחידה והוא,
17. שהמתנה ניתנת לנואמת בעקבות הפעולות הקשורות בתפקידה.
18.
19. אףלו חשבה הנואמת כי היא "סתם" עוברת על "כללים טכניים", אין בחומר החבנה שלה, לגבי סיבת פעולותיו
20. של הנואם, כדי לפרט אותה מאחריותה הפלילית לגבי עבירותה שלה. די שהבינה שהמתנות והכספיים מתקבלים
21. בגל הסכמתה השיטתית, קיבל את השיקים האסורים.
22.
23. אשר לשווי המתנות – הנואמת הודה מפורשת כי המתנות הן שהניעו אותה להיענות לדרישותיו של הנואם
24. ולהפקיד "шиקים לא טובים", וכן אין כלל חשיבות לשאלת שווי המתנות. יתרה מזו, אין מדובר במתנות חסרות
25. ערך, מדובר בסיגריות בשווי של כ-1,000 ₪, שני בשימים, תלושים בשווי של לפחות 750 ₪ ומעטפה עס 2,000 ₪. שפ.
26. טענתה על דוכן העדים כי פקט מבחינתה זו קופסה בודדת, היא חסרת שחר, ובבחינת ידיעת שיפוטית שאיש אינו
27. מכנה קופסה בודדת כאמור.
28.

בית משפט חשלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ'

[REDACTED]

1. לא זו אָז, טענות המאשימה כי סכום טובת הנאה כלל אינו מהו יסוד מיסודות עבירות השודד. במסגרת
2. האיסור על עבירת השודד, דין פרוטה כדיין מאה, וטעות היא לחוש כי טובת הנאה שערכה קטן אינה בגדר שודד,
3. שכן לא גובה ההתבה הוא שקובע, כי אם מטרת הנתינה או הלקיחה.

4.
5. כאשר בוחנים את המסתה יש לשים מצד אחד את מידת הייתו חסר ערך ומצד שני לשקל את מידת הקרבה בין
6. הצדדים. עניינו, אולי היו המتنות פועלות, חן מטעמות בהעדך כל קרבה בין הצדדים, ודאי שאין עסקין
7. בטובת הנאה סבירה ומקובלת בין ידידים. אדם סביר אינו נותן תווי קנייה לאנשים שאינם עובדיו.

8.
9. אין נקודות לטענה כי הכספי ניתן לנשمة עבור בנה למשך לפולין, שכן מתן השודד ולקיחתו עשויים לבוש צורות
10. שונות ומשונות, ובאשר הטעם לאיסור נעוץ במניעת העמדת עובד הציבור ב涅גוד עניינים, אין זה משנה אם עובד
11. הציבור נטל את המסתה לכיסו או אם ניתנה המסתה דרך תרומה. זה גם זה עלולים להשחית את מידות השירות
12. הציבורי, לפגוע באמון הציבור ובפעילות התקינה של המנהל.

13.
14. כאשר הנשמה מבקשת ומתקבל מעטפת מזומנים בשנת 2011, כאשר היא יודעת אילו מעשים אסורים ביצעה
15. עבור הנאשם במסגרת עבודתה, יש ליחס לנשמה חזקת מודעת.

16.
17. אשר למועד קבלת השודד – מבחינה עובדתית, טובת הנאה הראשונה שניתנה לנשמה היא קניתם מארז סיגריות
18. ב-650₪, בשנת 2008. מדובר בטובת הנאה, אולי אם שילמה הנשמה עבור המארז, שכן השירות שעשה הנאשם
19. כאשר רכש עבורה את המארז, נחשב טובת הנאה. בהמשך נותן לה הנאשם תווishi ובמשך כל התקופה זו, במשך
20. 2008 ועד שנת 2011, הנשמה סיטה מהشورה בצורה חמורה, מקבלת שיקים אסורים שחושפים את בנק הדואר
21. – מקום עבודתה, לתביעה נזקית של מאות אלפי שקלים. אמנת החסף קיבלה רק בשנת 2011, אולם מערכת
22. היחסים ביניהם הייתהמושחתת מלכתחילה. מבחינה משפטית, סעיף 293(5) לחוק העונשין קובע כי אין נפקא
23. מינה אם ניתן השודד לכתילה או בדיudit. ב"כ המאשימה מפנה בעניין זה לע"פ 584/72 פישר נ' מ"י, ותייפ'
24. 61784-01-13 מ"י נ' בר.

25.
26. עבירת השודד משתכלה גם מקום בו יש משוא פנים ולא דוקא סטיה מהشورה. כאמור, העלתה העין של
27. הנשמה מדרכי פעולה של הנאשם, והעובדת שלא בדקה אותו לעומק, למורת שידעה שהוא מבצע דרך
28. תשלום אסורים, היא משוא פנים.
29.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ^ל ██████████ 18 ביולי 2016

- 1 98. אשר לנאים – הנאשם הוא רו"ח ותיק, ולא יעלה על הדעת כי לא ידע שאסור לפקיד בנק לקבל את אותם שיקים
2 אסורים. הנאשם אף מודה בזאת בחקירה מיום 20.9.2011; הנאשם היה הפקידה היחידה שקיבלה ממנו טובות
3 הנאה, והן אין דבר טריוניAli בין פקיד דוואר ללקוח. הנאשם ידע בחקירה להצביע על הנאשם כמי שילם
4 דרך את השיקים האסורים והיה מתקשר אליה לפני הגעתו לסניף, לוודא שהיא נמצאת.
- 5
- 6 99. הנאשם הוודה כי נתן לנאים את המתנות בתמורה לשירותים שניתנה לו, ואף השווה בעצמו את המקרה לפרשת
7 טלנסקי ואולמרט. הדבר מעיד לנישת המשימה על מודיעתו של הנאשם לנסיבות המושחתת של אותן כספים.
- 8
- 9 100.בחינת העובדות בהן הוודה הנאשם, לצד הראיות הנسبתיות והודעת הנאשם, תוכן הסתמכות על מבחני הגיון
10 וניסיון חיים, מביאים למסקנה חד משמעית, כי טובות ההנהה שניתנו הנאשם בעד תפקידה. מסקנה
11 זו מבסתת את אשמתו של הנאשם.
- 12
- 13 101.גרסת הנאשם כי עסק במלחמות חסדים כלפי הנאים היא גרסה כבושה. בשידך כל חקירותיו לא תהייחש הנאשם
14 במצבה הכלכלי של הנאשם. זאת ועוד, עצם הטענה כי ריחם עליה היא טענה צינית ולא אמינה, שכן כיצד לא
15 היסס לגבות את לקוחותיו, שביניהם גם لكוחות מבוגרים מאוד, אותם הכיר, לרבות ניצולי שואה!!
- 16
- 17 102.אשר לסוגיות ריבוי עבירות – רצף מעשיו של הנאשם איינו עומד ב מבחנים שנקבעו בפסקה בכל הנוגע לעבירה רבת
18 פרטיים. בעניינו, אין מדובר במעשים מהווים חלק מתוכנית עברית אחת. כך, מדובר על 22 מקרים, בהם גנבות
19 שיקים ובסק הכל כולל התקופה הרלוונטית לכתב האישום נטל לעצמו הנאים סכום מצטבר של 2,045,456 ₪.
20
- 21
- 22 103.אופן הגנבה השנייה מפרט, כל שיק הוצאה מבליו באופן שונה, גם דרכי הסואת הגנבה השתנו משיק
23 לשיק ומלקוח ללקוח; אשר למשך הביצוע - העבירות התבצעו במשך כמעט עשור, ולא בתקופה של "פרק זמן לא
24 ארוך מדוי" כפי שקבעה הפסקה (דנ"פ 4603/97 מושלים נ' מ"י); מבחן השכל הישר אף הוא מוביל למסקנה, כי
25 התהייחות לכל הגנבות יחד בלבד עבירה אחת, היא מלאכותית.
- 26
- 27 104.כך גם ריבוי הנפגים הוא אינדיקטיה לריבוי העבירות – האינטראס הציבורי ותחושים הצדק לאאפשרים להתייחש
28 ל-23 קורבנות שונים, אנשים עם פנים ושמות, אשר את חלקם הכיר הנאשם עשרות שנים, כקרובנות לעבירה אחת.
29 רואה חשבון הוא איש אמון בעמדת רגישה ביזטר, התלות בו ובמקצועותו היא כמעט מוחלטת.
- 30

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ█ █ █

18 ביולי 2016

1 105. האינטראס הציבורי המוגן הוא ככל משמעותי וחורג מעבר לפני הקנייני הפרטיא של כל קורבן, עד שאין כל אפשרות
2 לקבץ את כלל העבירות לכדי עבירה אחת. כך, ניקיון הכספי הנדרש מרואה חשבון וחובת האמוניות שהוא כב
3 לักษותיו ולמעסיקיו צריכה להיות מוחלטת, שהרי בנסיבות לא יכולה להתקיים מערכת חשבונאית כלכלית
4 בחברה המודרנית. יחס אמון אלה הם התשתית לקיים הכלכלה.

5 עיקר טענות הנאשם

6 טענות הנאשם

7 106. על מנת להרשיע בעבירות שוחד נדרש להוכיח מעיל לכל ספק סביר כי המתה שקיבל עובד הציבור ניתנו בעוד פעולה
8 הקשורה בתפקידו. כמו כן, נדרש להוכיח ביחס לנตอน השוחד, כי הייתה לו מודעות לכך שהמתה שניתנו היה בעוד
9 פעולה הקשורה בתפקידו של עובד הציבור.

10 107. המחלוקת העיקרית בתיק היא סביר שאלת הקשר הסיבתי בסיסוד "بعد פעולה הקשורה בתפקידו". הריאות בתיק
11 מביעות על כך כי הנאשם לא נתן את המתנות בעוד פעולותיה של הנאשם, שכן הנאשם לא היה מודע לכך
12 שהמתנות ניתנות בעוד פעולות של הנאשם, וכל הפחות כי מכלול הריאות מעלה ספק סביר ביחס לאיושם
13 בעבירות השוחד.

14 108. מחלוקת נוספת, קיימת סביר שתי חפישות הסיגריות הנוספות שקיבלה הנאשם, אשר בחקירה במשטרת
15 סיפרה כי קיבלה שני פקטים, ובביה המשפט הסביר כי התכוונה לחפישת סיגריות בודדת. לשיטת ב"כ הנאשם,
16 אין זה כלל משנה, שכן אין בכך לשנות מהעובדת שהן לא ניתנו מה הנאשם בעוד פעולות הנאשם.
17

18 109. המאשימה לא הציעה על כל ראייה ממנה ניתן לקבוע מעלה מספק סביר כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום,
19 היה קיים נוהל האוסר לבצע את הפעולות שביצעה הנאשם. העד █ █ █ הציג את הנוהל הקיים משנת 2014,
20 עדותו במשטרת נגבהה בשנת 2011 ולא ברור כלל כי הנוהל הנטען היה קיים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.
21 הנוהל אף לא הועג לנאים בחקירותם במשטרת.
22

23 110. העובדה כי הנאשם הפקיד שיק "אסורי" גם אצל פקיד אחר בסניף, מצבעה בוודאי על אפשרות כי הנוהל האוסר
24 לא היה קיים בתקופה הרלוונטית, וכל הפחות על כך כי עובדי הסניף לא היו מודעים לנוהל בתקופה הרלוונטית.
25
26
27
28
29
30

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-[REDACTED]

111. המתנות כולם, היו בשווי מצטבר של כ-3,000 ש"ח שנפרשו על פני למעלה שלוש שנים, כאשר עיקר השווי – 2,000 ש"ח, ניתנו עבור מסע לפולין של בנה של הנאשם. בוודאי ניתן ללמוד מכך כי לא סביר שאליה ניתנו بعد פעולה כלשהי (בג"ץ 7074/93 סואס נ' היומם"ש). אף חוקר המשטרה סברו שאין זה מתkowski על הדעת כי מישתי תסקון את עובודתה בשל המתנות חסרות החשיבות הללו.
112. יש להזכיר לעניינו, מעניינה של פרקליטות מחוז תל אביב הגב' רות דוד, אשר התקין נגדה נסגר מחוסר ראיות, ושם נקבע כי במהלך כהונתה קיבלה מרונאל פישר שני עטים בשווי של 2,500 ש"ח ועוד כמה מאות של זרי פרחים וPOCHבים, כאשר הייתה מעורבת בתיקים בהם יש זיקה לפישר כמויצג. כמו כן, קיבלה מן הקבלן יאיר ביטון תיק וצעיר של חברת "לווי ויטון" תוך שהיא מעורבת בתיק הקשור אליו. לתמיכת בטענותיו צרף ב"כ הנאשם החלטת היומם"ש מתאריך 1.3.2016 לגנוז את האישומים כנגד הגברת דוד.
113. הנאשם הודה בעבירות חמורות, אך מכחיש מכל וכל את עבירת השודד ובורי כי יש בכך לשלול את המודעות לכך שהמתנת היה بعد פעולות הקשורות בתפקיד. הנאשם אף לא ידע כי הפעולות שעשתה הנאשם הן אסורות, וחזר על כך פעמיים בחקרתו.
114. הקשר בין הנאשם, אmons היה קשר בין פקיטת הדואר לקוח, אולם הקשר כלל היכרות של למעלה מ-8 שנים, באופן כמעט יומיומי, ואין מדובר בנותן שירות מקרי. ממילא אין מדובר במוניות יקרות ערך, ואף חוקר המשטרה סברו כך.
115. לעניין עבירות הגנבה – מדובר בעבירה אחת רבת פריטים. מדובר בתוכנית עברייןית אחת במסגרת בוצעו מעשי של הנאים, אשר פעל לפי שיטת פעולה סדרה וקבועה, שלא השתנתה באופן מהותי בין פריט לבין פריט. האינטראס החברתי המוגן מאפשר צירוף של הפריטים לכדי עבריה מרובה פריטים אחת, שכן מדובר בעבירות רכוש ולא גוף של אדם.
116. אף מזמן שחלף בין פריט לאני רב, ואף על פי שהארועים התפרשו על פני תקופה, יש לייחס חשיבות למשך הזמן שחלף בין פריט לפרט, ולא לכלול הזמן במהלך התרביעה התוכנית.
117. עבירות הגנבה נעשו בעיקר נגד לקוחותיו הגדולים של הנאשם, עם חלקם הגיע להסדרים, ועם חלקם הוא עובד עד היום.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נס-[REDACTED]

טענות הנואשתה

- 1 118. לנאותה נגרם עינוי דין מתmeshך במשך למעלה מ-5 שנים, עת הגיעו נגדה המאשימה כתוב אישום חמור בגין עבירות
2 לקיחת שוחד בידי עובד ציבור, תוך התעمرות חסרת פשרות בנאשנות וגרימת נזק כלכלי ונפשי כבד, אגב בזבוז
3 משאבי עתק למدينة ובזבוז זמן שיפוטי יקר. המאשימה גרמה לעינוי דין משוער לנאותה אשר נזרקה ממוקם
4 בעבודתה לאחר למעלה מ-30 שנה, בהיותה אלמנה ומפרנסת יחידה, חרצתה את דינה ולא במשפט, הטילה עליה קלון
5 והותירה אותה מוחוסרת כל.
6
- 7
- 8 119. על המאשימה מוטל הנTEL להוכיח כי הנאותה עברה על כל יסודות העבירה, העובדתי וה衲Psi על כל רכיביה מעל
9 לכל ספק סביר, ומקום שהתגלה ספק סביר ביחס לאחד מרכיבי העבירה, לא ניתן להרשיע. בעניינינו, קיים לפחות
10 ספק סביר, ובריו כי יש לזכות את הנואשתה.
11
- 12 120. עבירה השוחד אינה עבירות סל לכל הנסיבות האפשריות של כללי מינhal תקין בידי עובדי ציבור, ויש לנווג בפרשנות
13 מצומצמת. משאלמנט השתיותות נדר מהפעולות המוחסנות לנאותה בכתב האישום, הרוי שאין מקום לייחס לה
14 עבירה פלילית בגין מעשה והיה צריך להסתפק בהליך המשמעתי, במסגרתו נחרז גורלה זה מכבר, עוד בשנת 2014,
15 עת הושעתה מעובודתה. חוקרי המשטרה ביצטם לא סברו שיתפתח הтик נגד הנואשת לכדי שוחד, ואף לא טrho
16 לתפוס את אותן מתחנות.
17
- 18 121. יסודות עבירות השוחד אינם מתקיימים – המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנואשת לקחה שוחד ;
19 המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנואשת נתלה מהתה עד ביצוע הפעולות המוחסנות לה בכתב
20 האישום ; המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי לנאותה הייתה מחשבה פלילית ; המאשימה לא הוכיחה
21 מעל לכל ספק סביר כי הנואשת הייתה מודעת למשמעותה הייתה עובדת ציבור ולאיסורים ולהגבלות החלים עליה
22 כמו ; המאשימה מעלה לכל ספק סביר כי הנואשת הייתה מודעת לעובדה כי קבלת מתת בשווי \$15 או
23 תרומה כלשהי מהנאשס היא בזיקה למילוי תפקידיה ; המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנואשת
24 הייתה מודעת לכך שמותת כלשהי הגיעה לידיה בעקבות הקשורה עם מילוי תפקידיה.
25
- 26 122. החשדות המוחסנות לנאותה לפי כתב האישום הם בגין פעולות שביצעה לכאורה החל משנת 2003, כ-7 שנים עברו
27 למועד קבלת כספי התרומה עבור בנה, ובפרט זמנים זה יש כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין הלקיחה, לבין ביצוע
28 הפעולות המוחסנות לה בכתב האישום.
29
- 30

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"ם 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ-██████████

1 עיקר המתת לו מifyחשת המאשימה חשיבות הוא 2,000 ש' במזמן, אשר המאשימה ידעה כי ניתנו לנשمة
2 כתרומה עבור השתתפות בנה במסע לפולין, וחרף זאת, שלא בתום לב, מעלייה עובדה זאת, ומשלפת הנסיבות
3 בכתב האישום.

4
5 אשר לטיירות – הנשمة חזרת על גרטה, לפיה באומרה פקט כוונתה לקופסת סיירות בודד. הנשمة
6 מדגישה כי אין מחלוקת כי שלמה עבר הסירות ב-3 הzdמניות, מתוך ה-5 המוזכרות בכתב האישום. בפעם
7 הרביעית, עליה לא שלמה הנשمة, קיבלה מהנאים 2 קופסאות בודדות של סיירות, וזאת כמתנה לחג, שווי
8 המתנה בסך הכל כ-70 ש'. בפעם האחרון לא הספיקה הנשمة כלל לקבל את הסיירות, שכן הנאים נערכו
9 בשדה התעופה.

10
11 אשר לבושים – הנשمة קיבלה בשמיים בשתי הzdמניות, בפעם האחת לבקשתה, ובפעם השנייה כמתנת יום
12 הולדת. בפעם הראשונה הנאים סירב לקבל תשלום בגין הבושם מסוג OIL MUSK, בשל מחירו הגבוה בסך \$15
13 קרי כ- 60 ש'.

14
15 תוי הקנייה, ניתנו לנשمة לסייע לה בערב חג הפסק, בהיותה אלמנה ואם לילד, ובמצב כלכלי קשה. הנאים נחג
16 להביא לאנשים רbits אחרים ובסירות ובשמיים בדבר שבירה, ואין לראות בקבלת הסיירות בהzdמניות שונות
17 משום קבלת טובת הנאה. מדובר במחווה מקובלת בקרב ציבור הישראלים. מילא, המתנות כולן קלות ערך, עד
18 כי אין לראות בהן שוחד.

19
20 הנשمة לא הייתה מסכנת את מקום עבודתה, מקור פרנסתה היחיד על מנת לקבל סיירות ובושים. הנשمة
21 העידה, כי הייתה עשויה את אותן הפעולות, גם אם הנאים לא היה מביא לה דבר, שכן לא חשבה באותה העת כי
22 היא עשויה דבר פסול. כפי שעולה מחוויותיהם של לקוחותיו של הנאים, אף הם לא חשו בנאים, וסמכו עליו.

23
24 המאשימה התעתקה לראשה על צירוף התיעוד החזותי רק כאשר התברר לה כי תביעה קרסה בתום דיון
25 ההוכחות. לנוכח הטעמים שהתגלו בין "שכתב" הוודעת הנשمة לבין התיעוד החזותי, אין מנוס
26 מלתיחס לפערים אלה לראשונה במסגרת הסיקומים, משוזחי ההzdמניות הראשונה, שנייתה לנשمة לעשות
27 כן.

28
29 הנשمة נאלצה לממן עצמה בכספי רב את תמלול התיעוד החזותי, ותוואות התכתוב קשות הן. רישום החקירה
30 שנערך במשטרת מיום 18.9.2011 מונה 12 עמודים בסך הכל, בעוד בתכתוב החקירה על ידי מכון התמלול הפרטני,

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה ■■■■■

■■■■■

1 תוכתו 186 עמודים. כך גם החקירה שהתנהלה ביום 19.9.2011, תוכתבה על ידי החקורת לכדי 12 עמודים, בעוד
2 תוכתו החקירה הפרטיה הعلاה 113 עמודים.
3

4 המשימה לא תיעדה את חקירת הנ羞מת בהודעותיה כנדרש על פי הוראת סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת
5 חשודים), תשס"ב-2002, ובכך פגעה בתקיןתו, טוהרו והיגנותו של ההליך הפלילי המתנהל נגד הנ羞מת על לא
6 עוול בכהה. ב"כ הנ羞מת מפנה לע"פ 10/1361 מדינת ישראל נ' זורי (2.6.2011), שם עמד כב' השופט רובינשטיין
7 על חישובתו של תיעוד ההליך הפלילי.
8

9 אשר לטענת המשימה כי יש לפטול את עדותה של הנ羞מת, ולהתבסס על הודעותיה, מוטב כי זו לא הייתה
10 מועלית. הנ羞מת דיברה אמת בחקירותיה, ודיברה אמת בחקירתה בבית המשפט. המשימה מטעה את בית
11 המשפט, בהפנייתה לסעיף 10ב לפకודת הראות, וזאת לאורונה בסיכוןיה. הודעות הנ羞מים הוגש אך ורק על
12 מנת ליעיל ולקרר את הדיון, תוך הסתייגיות שחו בא בהסכם דין-קבלה תוקף של החלטה, לבטח לא הוגש
13 ההודעות באופן בו הנ羞מת מסכימה לכל תוכן האמרה, ולראיה הנ羞מים העידו לפני בית המשפט ונחקרו.
14 מילא השאלה אינה של קבילות, אלא של משקל.
15

16 הסכמה מסויימת אינה הסכמה לצרכי סעיף 10ב לפוקודת הראות, שכן התנאי להגשת אמרה כאמור הוא שתוכן
17 האמרה אינו שני במחלוקת [ע"פ 4736/91]. מילא בעניינו, הוגשו ההודעות בהסתמך על טעיפים 11 ו-12 לפוקודת
18 הראות, ותוך הסכמה כי אמורה של הנ羞מת לא תפעל לרעתה.
19

20 התנהלות המשימה בתיק מחייב שימוש בהגנה מן הצדק – על המשימה כרשות ציבורית לפעול בסביבות,
21 ביושרת, בתום לב ובתוך המידות, ולשמור על זכותו של הנ羞ם להליך הוגן אינה רק אינטרס
22 אישי של החשוד או הנ羞ם העומד לדין, כי אם זהו אינטרס ציבורי.
23

24 אלא שבעניינו, המשימה לא בילה בשום אמצעי, החל מיום מעצרה וחקירתה, עד כדי הבאתה לרצון לחבאי כך
25 לחיה, דרך הגשת כתוב אישום חמור ולא מבוסס, וגרימת עינוי דין לנשامت, והכל תוך חריגה חמורה ובולטות
26 מנורמות ההגינות, אגב ערכות מקצי שיפורים חדשות לבקרים.
27

28 מחדלי החקירה שנעשו בתיק זה, ואשר התגלו כתוצאה מקבלת התיעוד החזותי, לאחר דיון ההורחות, כשלעצמם
29 יש בהם לחבאי לביטולו של כתוב האישום נגד הנשامت. החוקרים לא הזירעו את הנשامت מלכתחילה כי היא
30 חשודה בקבלת שוחד, הנשامت לא הבינה כי היא נחקרה בעבירות השוחד, לא הובירה לה חומרת העבירה, ולא

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נס-[REDACTED]

- 1 ניתנה לנשפטה הזרדנות אמיתית להבין כי היא זוקה ליעוץ משפטי. המאשימה אף ביקשה לצרף תיעוד חזותי
2 חלקו, לאחר תום שלב הבדיקה, אשר ממנו נעדרו חלקים חשובים בעדותה של הנשפטה.
3
4. החוקרים פגעו בכבודה של הנשפטה, עת נכנסו לחדרה בעודה לבושה בגדים תחתוניים בלבד, ודאגו להבהיר לה כי
5 היא "סוליה קטנה בעקב". ב"כ הנשפטת מפני לזכר מיום החקירה, ממנו עולה כי הנשפטת מאימת לשים קץ
6 לחייה [נ/ן].
7
8. החוקרים מנעו מהנשפטת להציג מסמכים המצביעים על חפותה, כך למשל בחקירתה מיום 18.9.2011, ביקשה
9 הנשפטת להציג ראיות כי שילמה עבור הסיגריות, אך החקורת סירבה לאפשר זאת, ופשט אמרה שאינה מעונינית
10 לראות את הראיות.
11
12. ב-33 מתוך 56 פעולות המוחישות לנשפטת בכתב האישום, לא הוכיחה המאשימה מעבר לספק סביר כי הנשפטת
13 פעלת בנגד להנחיות התפעוליות, אשר אף הן לא הוכיחו, ולבתו לא הוכחה עבירות השוחד.
14
15. ב-26 מתוך 56 מקרים השיק שהווגח להפקדה אינו "לモטב בלבד", ולפיכך במקרים אלה ההפקדה בוצעה כדין,
16 אף לשיטת המאשימה, שכינתה שיקים שכאה כשייקים טובים [להלן מספרי השיקים כמפורט בספח א' בכתב
17 האישום - 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 999, 1000, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 19

בית משפט השלום בנתניה

ת' פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' ██████████
18 יולי 2016 ██████████

1 142. מושתתים הлик הוחחות, אין עוד ספק כי יסודות העבירה אינם מתקיימים וכל אשר ביקש בבית המשפט לברר
2 במסגרת הוחחות אכן התברר אחד לאחד, והוא כי המאשימה לא הוכיחה כי הנאהמת ביצעה את עבירת השוד.
3

4 143. כפי שהעידה הנאהמת, וכי ש愧 עליה מהודעתה של הגברת ██████████, אין פקידי הדואר יכולם לשים לב
5 לרשומים בשיקם, בשל העומס הרב המוטל עליהם, בעיקר במקרים של ביצוע תשומות למוסדות, בהם מתבצעות
6 כ-400, ולפעמים אף יותר מ-500 פעולות ביום.
7

8 144. הנשם אף הסתויע בפקידי דואר נוספים לשם ביצוע הגניבה, אך המאשימה התעלמה מכך, ונוהגה באכיפה
9 בררנית. המאשימה אף לא בchnerה את סוגיות קבלת המתנות המתרחשת בדבר שבסוגה בסינוי הדואר.
10

11 145. ולסיוום – הנאהמת בת 55, אלמנה מזאה 11 שנה, בנסיבות טריות, מפרנסת ייחודה בן יחיד, שחיה בגפה. החל
12 ממועד חקירותה, הועברה מתפקידה כאשנהאית, לתפקיד של ממיינת תיבות דואר, ונוטקה כליל מכל מגע עם קהל,
13 באופן שהמיט עלייה אותן קלון. הנאהמת נפגעה קשות מהליך הפלילי המתנהל נגדה, כבודה נרמס ודינה נהרא.
14 היא נפגעה קשות כלכלית, חברתית ונפשית, עד כי ביום היא נטמכת בטיפול פסיכיאטרי על בסיס קבוע.
15

16 146. במקום להרפות מהנאempt עם סיום החקירה הפלילית, אשר נוהלה בדרך פוגענית, משפילה ומבהה, בחרה
17 המאשימה לאחزو בקרןנות המזבח ולהמשיך ולנהל נגד הנאהמת מלחמת חרומה דרסנית.
18

2. דיון והכרעה

21 147. כבר עתה אומר, וכי שכבר ציינתי לעיל, אני סבור כי מעשה של הנאהמת מקיימים את יסודות עבירת השוד.
22 מכלול הראות, עולה כי אכן הנאהמת פעלת במספר מקרים, באופן שאינו ראוי, ובכך מכוון אני הן לשלומים
23 שבוצעו כאמור ועוד לקיחת כסף מקופת הדואר לרכישת עוגיות, ואולם אין בעשייה של הנאהמת כדי לקיים את
24 יסודות עבירת השוד. כך אף אני סבור, כי מעשיו של הנאהם עולמים כדי עבירות מתן השוד, וזאת מבלי להקל
25 ولو במעט במעשים החמורים בהם הודה.
26

27 148. כאמור, המאשימה טוענת כי הנאהם נתן לנאהמת טובות הנאה שונות במספר הזדמנויות, بعد פעולות הקשורות
28 בתפקידה, באופן המקיים את עבירת השוד :
29

30 א. **סיגריות** – ב-5 הזדמנויות שונות בין שנת 2008 לשנת 2011, הביא הנאהם לנאהמת סיגריות מהנוויות
31 פטורות ממכס בשדה התעופה. בסך הכל, הביא הנאהם לנאהמת סיגריות מה"דיוטי פרי" בחמשה

בית משפט השלום בנתניה

18 يول 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' [REDACTED]

- 1 מקרים. שלוש פעמים החזירה לו הנאשמת את הכספי, ובשני מקרים לא שילמה לו על כך. המאשימה
2 סבורה כי אף אם השיבה את עלות הסיגריות, בעצם הרכישה במחיר מוזל ללא מס, טמונה טובת הנאה.
3 **בושם** – בחודש ספטמבר 2010 הביא הנאשם לנאשמת בושם מה"דיטי פריי", ועשה כן בהזדמנויות נוספות,
4 במועד לא ידוע.
5 **כסף מזומנים** – בחודש אפריל 2011, קיבלה הנאשמת מעטפה ובה 2,000 ש"ח במזומנים, שניתנו לה על מנת לממן
6 את נסיעתו של בנה לפולין.
7 **תווי קנייה** – בחודש אפריל 2011 קיבלה הנאשמת מן הנאשם תוווי קנייה בסכום של כ – 750 ש"ח.

2. עבירות השוחד

149. כפי שהבהיר לאחרונה בית המשפט העליון בע"פ 3295/15 מדינת ישראל נ' גפסו (31.3.2016) (להלן: "ענין גפסו"),
150 עבירות השוחד במשפט הישראלי מעוגנות בפרק ט' לחוק העונשין, תחת הقتורת "פגיעה בסדרי השלטון
151 והמשפט". בסימן ה' מעוגנות עבירות השוחד. סימן זה מייחד שתי חוראות מרכזיות לעבירת השוחד, האחת עניינה
152 לקיחת שוחד לפי סעיף 290 לחוק העונשין, והשנייה – מתן שוחד לפי סעיף 291 לחוק העונשין, וזה לשון:

153 **סעיף ה': עבירות שוחד**

154 **לקיחת שוחד**

155. (א) עובד הציבור הולוק שוחד بعد פעולה תקורתית בתפקיזו, דינו – מאסר עשר שנים או
156 קנס שהוא אחד מלאה, הגובה מביניהם:
157. (1) פי חמישה מהकנס האמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – פי
158 עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4);
159. (2) פי ארבעה משוויו טובת ההנהה שהשיג או שתתכוון להשיג על ידי העבירה.
160. (ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" – לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור.

161 **מתן שוחד**

162. נתן שוחד לעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 290(ב) לאחר פעולה תקורתית בתפקיזו, דינו – מאסר
163 שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 290(א).

164. יזכיר כי הנאשם הואשם בעבירה של מתן שוחד לעובד ציבור, אך בכתב האישום נרשם כי מדובר בעבירה לפי סעיף
165 290(א) לחוק העונשין.ברי כי העבירה הרלוונטיות היא עבירת "מתן שוחד" לפי סעיף 291 לחוק העונשין. למרות
166 זאת, לא ראייתי כי יש בכך כדי לפגום באישום המוחץ לנאשם בעניין זה. ודוק.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככליה נ' ██████████ ██████████

151. כדי, במקרים של אי התאמה בין תיאור העובדות בכתב האישום לבין הוראות החקוק, ידן של העובדות על
2 העילונה [יעקב קדמי על סדר הדין בפליליים [חלק שני] תשס"ט - 2009, עמ' 1287]. כל עוד אין מקום לחשש כי
3 קופת הנאים בהגנותו, ייטה בית המשפט לשים את הדגש על תיאור העובדות [רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת
4 ישראל, ס (4) 594 (2006)].

152. בנסיבות המקרה דנן, בחן ברור לכל כי הנאשם הוואשם במתן שוחד, ולא בלקיחת שוחד, ומפני אישום זה הוא
5 התגונן, ואף מושם שהסגורייה לא טענה דבר לעניין זה, לא ראוי ליחס לכך ממשמעות מעבר לאמור.
6

2.1. א מהו שוחד?

153. בעניין גפסו הניל, הגדר ביה המשפט העליון "שוחד", כ"טובת הנאה שעובד ציבורMSG בוצאה ישירה של
11 מעילה בתפקידו", וחידד כי בקבעו את עבירות השוחד ביקש המחוקק להגן על טוהר המידות של פקידיו הציבור,
12 על פעילותו התקינה של המינהל לבל תושפע מקבלת טובות הנאה ועל אמון הציבור במערכות השלטונית [עניין
13 גפסו, פסקה 18 לפסק דין של כבוד השופט חיות].

154. בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015) (להלן: "עניין הולנד"), עמד בית המשפט העליון על חומרה
16 של עבירות השוחד, ועל הגישה המרチיבת של המחוקק ושל בתים המשפט ביחס פליליות לגילויים של שחיתות
17 שלטונית בכלל, ובכל הנוגע לעבירות השוחד בפרט.

155. כך נהג אף בית המשפט העליון בעניין גפסו, אך זאת, תוך הפניה לפסיקה נוספת של בית המשפט העליון, המזהירה
19 מפני חלת עבירות השוחד על מי שהחוקק לא התכוון להחילתה עליו, שכן אף בכך טמונה סכנה, לרבות הסכנה
20 שבוחיקת החומרה היתרה שבבירות השוחד. מפאת חשיבותם, אביא את הדברים בלשון אומרים:
21

22 "נאנים לוגישה זו קבוע גם בתים המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין הלכות המרチיבות את ירייעה
23 של עבירות השוחד נוכח מאפיינית הייחודים ונוכח חשיבותם של הערכיות המוגניות העומדיות
24 בבסיסה ..."

25 עם זאת הוסיף בית משפט זה והזיר מפני חלת עבירות השוחד על מי שהחוקק לא התכוון להחילתה
26 עליו בציינו כי "UBEIRAT SHOHD, UL-AF HIKUF HATPEROSOTAH HANICH, ANINA "UBEIRAT SELI" L'KOL HAPRUT
27 HAPRUTIOT SHL CALI MINHAT TAKIO" (עניין מרקייזו, עמו 500). כמו כן עמד בית המשפט על הסנהה
28 ברחרבת יתר של תחולות העבירה בציינו כי היא עלולה להוביל לשחיקת החומרה שבבירות
29 השוחד (עניין מרקייזו, עמו 499; קרמניצר ולבנון; השו לדין העוסק בחיקף פרישה של עבירות

בית משפט השלום בנתניה

18 يولי 2016

ת'פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' ■■■■■

■■■■■

הפרת האמנושים: דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שפט. פ"ד גט(4) (2005); מרימות גור אריה "פנינה מושריה והשחיתות השلطונית": הששלחות העבירה הפלילית של הפרת אמונים על התוחם האתי והמשמעותי" משפט ועסקים יז 447 (2014)). ברוח זו אף נפסק כי בית משפט מחויב לבחון במשנה זהירות את נסיבותיו של כל מקרה ומרקם בטרם הגיע למסקנה כי אכן מדובר בשוחד (ע"פ 205/84 צדיק ב' מדינת ישראל, פ"ד מ(3) 85, 98 (1986) (להלן: עניין צדיק), אם כי יש לזכור ש"סציניות מתן השוחד ולקיחתו עשויה לפשוט וללבוש צורות ומשונות ועל כן יש קושי למצות את قولן בראשימה סגורה של מקרים" (עניין אלגוריסטי, פסקה 8; לסקירת פסיקתו של בית משפט זה בפרשיות שוחד מרכזיות ראו עניין הולינדי, עמ' 41-46)."
[עניין גפסו, פסקה 18; ההדגשות שלי – נ.ע.]

156. בספרו "על הדין בפליליים – חוק העונשין" [חלק רביעי], בעמ' 1742, מסביר המלומד קדמי כי הדיבור "שוחד" מבטא בעות ובאוניה אחת גם את ה"מתה" גופו, וגם את אופייה "המושחת" של נתינותו או לקיחתו. האופי המושחת של הנתינה ו/או הלקיחה הוא החופך את המתה למושחת:

157. הדיבור 'שוחד' מבטא בעות ובאוניה אחת גם את ה'מתה' גופו – קרי: את טובת התנהה – וגם את אופייה 'המושחת' של נתינותו ו/או לקיחתו. האופי ה'מושחת' של הנתינה ו/או הלקיחת הוא החופך את המתה לשוחד'; שלא תו אופי זה – אין בעצם נתינותו ו/או לקיחתו של אותו מתה משום 'שוחד'.

158. דומני, כפי שארחיב עוד להלן, כי המקרא שלפנינו, נעדר את יסוד השחיתות, והכנسطת המקרא דין תחת עבירת השוחד, יהיה בו כדי להוביל לשחיקת החומרה היתרה שבעבירת השוחד, תוצאה שבית המשפט העליון הזיריך מפניהם.

2.1.ב. יסודות עבירות לkidut shechad

159. מקובל לחלק את עבירות השוחד לששה **יסודות עובדיים**, כפי שעשה לאחרונה בית המשפט העליון בעניין גפסו (אם כי יש המחלקים ארבעה ואף חמישה בצירוף היסוד הנפשי):

1. **עובד ציבור** – על לוקח השוחד להיות עובד ציבור;
2. **מתה** – על עובד הציבור ליטול מטה כלשהו שניtan להתייחס אליה במתותה כל שוחד;
3. **קשר סיבתי עובדי בין המתה לפועלה** – נדרש כי נטילת המתה תהא بعد פעולה הקשורה בתפקידו של עובד הציבור.

בית משפט השלום בנתניה

18 ביולי 2016

ת"ם 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ-[REDACTED]

- 1 159. אשר לישח הנפשי מצד עובד הציבור נוטל המתה, נדרש מודעות לכל היסודות העובדיים שבعبارة, ובכלל זה
2 נדרשת מודעותו לכך שהמתה ניתנה בעקבות פעולה הקשורה בתפקידו [ענין גפסו, פסקה 19]. יובהר כי לעניין
3 היסוד הנפשי נדרש מודעות בפועל, ולא די ברשנות [ע"פ 5046/96 מ"י נ' הוכמן, (1) 002 (1996)].
4
- 5 160. גם מצד נתן המתה נדרש מודעות לכל היסודות העובדיים שבعبارة לקיחת השוד, שהם זמינים בנסיבות,
6 ליסודות העובדיים שבعبارة מתן השוד. יחד עם זאת, נקבע כי עבירה השוד יכולה להיות מושלת מצד נתן
7 השוד, גם אם הצד השני נעדר כוונה פלילית "בין שלא היה מודע לכוונת השוד, ובין שהוא היה מודע לה אך לא
8 סיפק כל תמורה לטובתו הנאה" [ענין גפסו, פסקה 18; ע"פ 6258/94 יעקובזון נ' מדינת ישראל, פ"ד (5) 845
9 (1997) 852].
- 10 161. בענייננו, הנואשת היא עובדת דואר ישראל, ואין חולק לפיכך, כי הנואשת היא עובדת ציבור, בפני היסוד העובי.
11 כך גם פעלתה האסורה, בדמות קבלת השיקום האסורים, לא יכולה להיות התחבע אלא במסגרת תפיקדה
12 כעובדת ציבור דואר.
13
- 14 162. יחד עם זאת, עולה השאלה אם בנסיבות המקרה, ניתן לראות בקופהות הסיגריות, בתלושים לחג, בכיס שקיבלה
15 הנואשת מן הנואש לנשיות בנה לפולין, ובבקוקוני הבושים, מותת אשר ניתן להתייחס אליהם בנסיבות כשלוד.
16
- 17 163. כמו גם, עולה השאלה של קשר סיבתי, ודאי כאשר מרבית הפעולות האסורה בטרם קיבלה הנואשת את
18 הטובין.
19
- 20 164. לבסוף, אך בחשיבות שайיה פוחתת, علينا לבדוק את התקיימותו של היסוד הנפשי, קרי – האם הייתה הנואשת
21 מודעת לשולות היסודות העובדיים, המקיים את העבירה; וכן אף ביחס לנואש.
22
23
24

2. הנואשת לא הייתה בעבירות השוד

- 25 165. בטרם נבחן את התקיימות של יסודות העבירה במקרה דנן, יובהר כי אין מקובלת עלי טענה המאשימה, כי
26 הנואשת הודהה בכל יסודות העבירה. טוען ב"כ המשימה בסיכון כי הנואשת מודה בחקירה במספר עובדות
27 מרכזיות, המבוססות את האישום נגדה.
28
29
30

בית משפט השלום בנתניה

18 يولי 2016

ת'פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ[REDACTED]

[REDACTED]

1. לגישתו, מודה הנואשת בקבלת המותת, בקבלת טובות הנאה ובקבלת מתנות. כמו כן, הנואשת מודה כי ידעה
2. שאסור לה לקבל מתנות בעבודת ציבור, כי קבלת השיקום האסורים היא אסורה, וכי הייתה מודעת אף לקשר
3. הסבירתי שבין קבלת המתנות לתשלומים האסורים.
- 4.
5. אלא שאין סבור כי אלה פנוי הדברים. כפי שפורט לעיל, במסגרת הودעתה הנואשת, מייחסת המאשימה לנואשת
6. דברים שלא אמרה, ונתלית באמרות אשר הוציאו מהקשרן. מפאת חשיבות הדברים, אחזור על חלק מהאמור,
7. ואוסיף.
- 8.
9. ראשית, הנואשת העידה בחקירה לפניה, כי הייתה מאוד נסערת ולוחזה בחקירות [עמ' 53, שוי 12-13; עמ' 56,
10. שוי 21-22; עמ' 57, שוי 6-13; עמ' 61, שוי 10-11; עמ' 62, שוי 24, 31; עמ' 65, שוי 7-9], וכי שהברהתי לעיל,
11. טענה זו מקובלת עלי. התרשםתי כי בחקירה ניסתה הנואשת לשփר פוליה עם החוקרים, וכן ניסתה לרצותם.
- 12.
13. מהтиיעוד החזותי עולה, כי במספר מקרים הנואשת משנה את תשובייתה, לאחר שהחוקרת שאנה אינה מקבלת
14. את תשובה הראשונה.
- 15.
16. כך למשל, בהודעתה הנואשת מיום 18.9.2016 (בשוי 234) שאלת החוקרת את הנואשת "למה עשית את זה?".
17. בתיעוד החזותי משיבת הנואשת "אני שלמה עם מה שעשית", **אלומ תשובה זה כלל לא רשותה**. החוקרת מתייחסה
18. בה "באמת?", אלא שזאת לא רשות, אז אומרת הנואשת "אני לא שלמה עם מה שעשית, אני לא יודעת למה
19. עשית את זה" ואת תשובה זו בלבד רושמת החוקרת, (זו התשובה שמופיעה בשורה 235).
- 20.
21. עוד עולה מן התיעוד החזותי, כי במספר לא מבוטל של מקרים, עת שאלת החוקרת את הנואשת "למה עשית את
22. זה?" והנאשת משיבה שוב ושוב שהיא לא יודעת וכי זה לא היה بعد מתנות, וכי המתנות אינן טובות הנאה,
23. **דברים אינם רשותם** (!!!).
- 24.
25. זאת ועוד, עולה מן התיעוד החזותי, כי הנואשת אומרת לחוקרת, כי היא בחורה שלא לשומר על זכות השתיקה
26. ולשփר פוליה וחוקרת משיבה בטעון כמעט עוקצני "את יכולה לשחוק". הנואשת משיבה לה "אבל כשאני שותקת
27. את אומרת לי למה את לא מדברת". בתשובה לכך צועקת עליה החוקרת "תעני אמרת, אדם לא יכול להגיד אני לא
28. יודע למה עשית?". **לחילופי דבריהם אלה, המעידים על הLN הרוח בחקירה, אין כל זכר בהודעה**.
- 29.
30. כך אף אין תיעוד לחילופי הדברים בין הנואשת לשני החוקרים שאנה ואופיר, עת צועק עליה החוקר אופיר, כי
31. היא ממציאה. הנואשת משיבה לו כי אם הוא עשה חקירה (כך במקורו), והוא אומר, אז היא תגיד כן.
- 32.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' ██████████

1. מהפערים בין התיעוד החזותי להודעתה, אין עניין בסיס לטענה כי הودעתה בכל יסודות העבירה, ואף מן ההודעה
2. בכתב בלבד, לא ניתן לדידי לייחס לנשمة הדודה בעבירות השודד, וזה שלא בכלל וכייביה. כפי שি�וגה להלן,
3. לאורך החקירה בולה, הנשمة מחייבת מכל וכל את קיומו של קשר סיבתי בין המתוות לפעולה, ומחייבת אף
4. קיומו של יסוד נפשי. בנסיבות אלה, אין המאשימה יכולה לבסס הודהה על שתי אמירות, שלכל הפחות הוצאו
5. מהקשרן. ודוק.
6. 174. המאשימה מפנה ומתבססת על הכתוב בשורה 120 להודעת הנשمة (ת/1, הودעה מיום 18.9.2011) : "לא יודעת,
7. אני חושבת לעצמי שאולי בಗל שהוא נתן לי סיגריות עשיתי את זה היתי טיפשה באותו רגע אני לא עשית את זה
8. בשליל אף טובת הנאה בשביב שום דבר אישי".
9.
10. 175. המאשימה תולח יבה באמירה "בגל שהוא נתן לי סיגריות", כהודהה בקשר הסיבתי.
11.
12. 176. דומני כי אין לכך בסיס. ראשית, כבר בהמשך המשפט הדברים סוויגו באמירה כי "אני לא עשית את זה בשליל אף
13. טובת הנאה" ולפיכך אני יכול לקבל את הטענה כי מזובר בהודעה. ושנית זוatz העיקר, כפי שצוין לעיל (פסקאות
14. 48 - 49), מצפיה בתיעוד החזותי, עולה כי דברים לא נאמרו כך כלל. כל שעולה הוא כי הנשمة שואלת את
15. החוקרת, אם זה מה שהיא רוצה לשמעו, והיא אינה מודעה בדברים.
16.
17. 177. ככל היותר מודה הנשمة שקיבלה את התשלומים בנגד הנהלים, אולם, עשתה כן מתוך רצון לתת שירות לאדם
18. שסמכה עליו, וסבירה כי אינה פוגעת בכך לא אחד, ולא קשור למתוות. כפי שעולה מהחקירה, וכפי שאף העידה
19. לפני, הנשمة כלל לא ידעה על מעשיו של הנאסם, ועשה הכל מתוך רצון לתת שירות לאדם שסמכה עליו.
20. הנשمة חזרה בכל תקופה, לאורך כל החקירה [ראו למשל הودעת הנשمة מיום 18.9.2016, עמ' 5, שוי 120 -
21. עמ' 8, שוי 240; עמ' 10, שוי 305] ואף לאורך חקירתה לפני, על כך שלא עשתה זאת بعد שום טובת הנאה (עמ' 53,
22. שוי 25 - 32).
23.
24. 178. איפלו נתעלם מהפערים מן התיעוד החזותי, כפי שעולה מן החקירה עצמה, פעמיים נכתב מפה שלהנשمة
25. כי היא אומרת שלא עשתה זאת למען טובת הנאה, וכן ממשיכה לומר עד סופה של החקירה ביום 18.9.2011; כך
26. אף עולה מחקירתה ביום 19.9.2011 [ראו למשל הודעת הנשمة 19.9.2011, עמ' 2, שוי 28; עמ' 5, שוי 120 -
27. 121].
28.
29. 180. כאשר הנשمة אינה מודעה, ומחייבת באופן כי נהרץ את יסוד "הבעד" פעמיים אחר פעם, קרי את יסוד הקשר
30. הסיבתי, ברור כי לא ניתן לייחס לאמירותיה הודהה בעבירות השודד, איפלו בשורה אחת נכתב אחרת.
31.
- 32.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ██████████

1. 181. כך גם בשורה 168 (ת/1, הודהה מיום 18.9.2011), אליה מפנה ב"כ המשימה, ומתיחסת אליה כל הודהה שאין
2. בלתה, הוצאו ובריה של הנואשת מהקשרם. בחקירה נכתב מפי הנואשת "אני עשית טעות גדולה עם ██████ אני
3. העברתי לו תשלוםים וקבלתי מהם טובות הנאה קבלתי סגירות וכסף לפולין ותלושים לחג פסח".
4.
5. 182. אלא, שכאמור, שורה זו המופיעה בחקירה, נאמרה לאחר דברים רבים שלא נרשמו בפרוטוקול, ולאחר שהוחקרת
6. מתייה בה "אל תשחקי אותה תמייה. אם עשית טעות תגיד夷 עשיית טעות". הנואשת עונה "МОודה ועוזב ירוחם",
7. ואז בתשובה לשאלות החקורת, עונה כאמור. ברי, כי אמרתה זו, אינה הודהה שאין בלתה, ויש בה רק רצון לרצות
8. את החקורת, וכי היא מבקשת כי ינהגו בה במידת הרחמים, בבחינת "МОודה ועוזב ירוחם".
9.
10. 183. כאמור, לאורך כל החקירה, כחוט השני, אומרת הנואשת כי לא עשתה ואת בתמורה לטבות הנאה, עשתה הכלול
11. מתוך תמיינות וטיפשות. הדברים עולים ברורים מתחיקת הנואשת לבדה, ואף מבלי להישען על התיעוד החוזותי
12. ועל דבריה לפני, ובנסיבות אלה, אני יכול לראות באמירותיה בחקירה, הודהה בעבירות השודד בשום פנים ואופן.
13.
14. 184. אני מתעלם מכך שבחקירה הנואשת מיום 18.9.2011, ידעה לומר כי אסור היה לה לפצל את החמחאות, ידעה
15. בחקירה אף לומר מדוע, ואף בשוי 271-272, הנואשת עונה לשאלת החקורת כי אמרה לנאים כי מדובר בפעולה
16. אסורה. יחד עם זאת, לא ברור בדיק למה מתכוונות הנואשת, ובהלך אחר של החקירה, אומרת שמותר לשלם
17. בשיק של מישחו אחר, וזאת חוץ ממשרד התובורת [עמ' 7, שי 227 – 228]. ברי כי יש בדברים אלה כדי לעורר
18. טפק בדבר ידיעותיה ומודעתה.
19.
20. 185. הנואש עצמו, הכחיש מכל וכל כי הנואשת אמרה לו בשלב כלשהו שאסור לפצל שיקים לשתי רשויות שונות.
21.
22. 186. הנואשים שנייהם, חזרו וטענו כי עצם העובדה שהשיקים לא חזרו, מעידים על כך כי לא היה בדבר פסול. זאת
23. ועוד, כלל לא ברור באופן הנדרש ברמה הפלילית, מה ידעה הנואשת במועד קבלת השיקים. כך בהחלט יתכן
24. שהדבר נודע לה בסמוך למועד חקירתה, לנוכח חיזוד נהלים. יוער, כפי שצוין לעיל, כי אף עדותו של מר ██████
25. אינה מסיימת למאשימה בנקודה זו, שכן אין בהודעתו להוכיח בוודאות הנדרשת בהליך הפלילי כי הנהול
26. היה קיים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.
27.
28. 187. בנסיבות אלה, אני סבור, כי ניתן ליחס לאיזה מדבריה בחקירה, הודהה בעבירות השודד, ודאי שלא על כל
29. מרכיביה.
30.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-[REDACTED]

1. לאחר שהתרשםתי מכונתה של הנאשמה, הון בחקירה והן בעדודה לפני, אין סבור אף כי מדובר בגרסאות
2. סותרות, והסתירות, ככל שישנן, נבעו בעיקר מכך שדבריה סולפו פעמים רבות לאורך החקירה. כאמור, מן התיעוד
3. החזותי עולה ברורות, כי הנאשמת לא הודהה ברכבי הייסוד העובדתי, ועל אחת כמה וכמה לא בסוד הנפשי.

3. ספק רב אם בעבודות המקורה מתקיימים היסודות העובדיים "מתת" ו"קשר סיבתי"

3.א מתת

10. סעיף 293 לחוק העונשין שכוטרתו "דרכי שוחד" מגדר את יסוד המתת וקובע כך:

דרכי שוחד

13. 293. אין נפקא מינה בשוחד –

14. (1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
15. (2) אם היה بعد עיטה או بعد חדילה, השהיה, החשה, האטה, העדפה או הפליה
לרעיה;
17. (3) אם היה بعد פעולה מסויימת או כדי להtot למשוא פנים בדרך כלל;
18. (4) אם היה بعد פעולה של הлокח עצמו או بعد השפעתו על פעולה אדם אחר;
19. (5) אם ניתן מידיו הנוטן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הлокח או לידי אדם אחד
בשביל הлокח; אם לכתחילה או בדיעד; ואם הנחנה מן השוחד היה הлокח או אדם
אחר;
22. (6) אם תפקידו של הлокח היה של שרה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם
כלי או לעניין מסוימים; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בתנדבות או תוך קיומ
חויה;
25. (7) אם נלקח על מנת לסטות מן השורה במילוי תפקידו או بعد פעולה שעובד הציבור
זה חייב לעשותה על פי תפקידו.

27. 190. סעיף (1) הנזכר לעיל, קובע כי אין נפקא מינה בשוחד "אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת".
28. מדובר בהגדלה רחבה, הכוללת את מונח הssl "טובות הנאה אחרת".

31. 191. נפסק כי הדגש אינו על ערכה של ההטבה, לא מבחינת הנוטן ולא מבחינת המקבל, אלא על ההנהה הגלומה במתת
32. מן הבדיקה האובייקטיבית [ע"פ 6916/06 אטיאס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.10.2007)].

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"ם 34106-13-10 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככליה נ-[REDACTED]

1. בעניינו, טוענת המאשימה כי המותת שניתנו לנשمة, בדמות סיגריות, תלושים לחג, כסף שקיבלה הנשمة מן
2. הנאשם לנסיעת בנה לפולין, ובושים, הם מותת אשר ניתן להתייחס אליהם במהותם כשותח.

4. כפי שעלה מכלול הראיות, לרבות מהודעות הנאשם ומחקירתה לפני, השווי הכספי של הטובין אינו גבוה,
5. ומרביתם אף לא ניתן לנשمة במתנה, והוא החזיר להנשمة את הכספי בגין רכישתם. יחד עם זאת, علينا לבחון
6. איזו הנאה הפיקה הנשمة מן הטובי, מבחינה אובייקטיבית.

סיגריות

10. לא התרשםתי כי מתן הסיגריות הייתה מתן טובת הנאה, במובן לו מייחסת המאשימה. אין מחלוקת כי הנשمة
11. שילמה עבור הסיגריות ב-3 הzdמנויות מתוך ה-5 המזוכרות בכתב האישום. המאשימה סבורה כי אף אם השיבה
12. את עלות הסיגריות, עצם הרכישה במחיר מוזל ללא מס, טמונה טובת הנאה. אפילו אם באופן עקרוני היה טעם
13. בטענה זו, דומני כי לא ניתן לומר מן הבדיקה האובייקטיבית, כי רכישה מוזלת של מספר קופסאות סיגריות הן
14. טובת הנאה אובייקטיבית המכדיקה סטייה מן השורה במקרה זה. ודוק.

16. מדובר בסכומים זניחים, אשר לא עלו על מאות בודדות של שקלים, אם לא פחות, ואין סבור כי אישة
17. במצבה של הנשمة, הייתה מסכנת את עובותה בשל כך. הנשمة חזקה ואמורה כי לו סבורה כי יש בכך טעם
18. לפוגם הייתה רוכשת את הסיגריות עצמה ודומני כי די בכך כדי לאין את יסוד טובת ההנאה. יוער כי לא מצאתи
19. להכריע בעניין המחלוקת בין הצדדים האם "פקט" משמעות חפיסה אחת, כתענת הנשمة, או מארז סיגריות
20. כתענת המאשימה, כאשר במלול הנسبות סבורי כי אין לכך משקל ממשמעותי. עיר עד כי לטעמי אין מדובר,
21. כפי שתענה המאשימה, בדיעה שיפוטית.

23. אשר לפעם הרביעית, עליה לא שילמה הנשمة, ובה קיבל מהנאשם 2 קופסאות בודדות של סיגריות, וזאת
24. כמתנה לחג, שווי המתנה בסך הכל כ-70 ש". אף במקרה זה, אני סבור כי ניתן לראות בכך טובת הנאה. מדובר
25. במתנה זניחה, בין מקרים.

27. אשר לפעם الأخيرة, במקרה זה כלל לא הספיקה הנשمة לקבל את הסיגריות, שכן הנאשם נעצר בשدة התעופה.

29. לאלה יש להוסיף כי חוקר המשטרה סרבו לקבל מן הנשمة ראיות באשר לתשלומים שביצעה עבור הסיגריות. אף
30. מכך אני מתרשם כי החוקרים עצמם לא ייחסו לכך חשיבות, ובמלול נסיבות העניין, אני סבור כי ניתן להתייחס

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-13-10 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' ██████████ ██████████

למספר מבוטל של קופסאות סיגריות, טובת הנאה אובייקטיבית העולה לכדי טובת הנאה הנדרשת להרשותה בעבירות שוד.

בושם

199. אין מחלוקת כי הנאשمت קיבלה בשםים בשתי הזרמוויות. אלא שסבירני, כי הנסיבות בהן התקבלו, מעידות כי
אין מדובר בשוד.

200. כך, בפעם הראשונה, רכש הנאשם עבור הנאשמת, לבקשתה, בשם מסוג MUSK OIL, שעולתו כ-60 ל"נ, וסירב
לקבל תשלום עבורו, ובפעם השנייה, רכש עבור הנאשמת מיזומתו בשם שאף שוויה לא היה גבוה, ליום הולדתה.
הנאשמת תיארה בחקירה לפניה את נסיבות קבלת הבושים השני, וכך העידה:

"זה היה ביום הולדת שלי אני נולדתי ב-14. יומם מואוד בעבודה שלנו כי יום לפני
המע"מ, הבן שלי הגיע אליו מהישיבה לחגוג לי יום הולדת עם בלוינט ועוגה, ומה הוא בא
אלילסניף כי זה היה תקופה של חתורה לפני פורים ולא היה לו זמן לחגוג בבית אז הוא בא
אלילסניף, היו מלא ל��חות ופקידות והוא שר לי וכל הلكחות צעקו מזל טוב ואני
הייתי נראה נרגשת והנאשמת היה ושיצאת החוצה הוא הביא לי בושם ואמר לי מזל טוב הבן
שלך ריגש אותו. כשפתחתי את הקופסה ראיתי בושם שזה לא טעם שלי אבל לא רציתי
להעליב אותו, שמתי בבית ואמרתי גם בחקירה שאני מוכנה לחזור [כך במקור-ג.ע]. אותו
אני לא משתמש בו." [עמ' 52, שוי 28 – 32 ; עמ' 53, שוי 1 – 2]

201. ברி, כי הנאשם רכש לנאשמת את הבושים כמחווה ליום הולדתה, ואחזר לכך במסגרת בוחנת הקשר הסיבתי.
חוקרי המשטרה, לא טרחו אפילו לסתור את הבושים, אף שהנאשמת הצהירה כי הבושים השני שרכש עבורה
הנאשם נמצא בידיה, והיא אינה משתמשת בו. בנסיבות אלה, דומה כי אף לכך לא ייחסו החוקרים חשיבות רבה,
ואף שאין בכך קבוע מסמורות, ברוי כי יש בכך להעיד לפחות עדדים על חומרת הדברים, או ליתר דיוק, על העדר
החומרה שביהם.

202. הבושים שנייהם, ערכם פועל, ואלה התקבלו לאחר חודש ספטמבר 2010, בחלו"ף למעלה משנתיים, ממועד תחילת
ביצוע הפעולות המียวחות לנאשמת (ואף לעניין זה נשוב בוחנת הקשר הסיבתי). בנסיבות אלה, אני רואה כיצד
אליה יכולים להיחשב כמתה, אשר במהותו הוא "שוד".

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת'פ 34106-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נ' [REDACTED]

כסף מזומנים עבור המסע לפולין

1
2
3 אין חולק כי בחודש אפריל 2011, קיבלה הנואשת מעטפה ובה כ- 2,000 ש"ב במזומנים, שניתנו לה על מנת למן את
4 נסיעתו של בנה לפולין. אמנים גם תרומה יכולה להיחשב כשותח, ואולם, אני סבור כי במקרה הנוכחי זה המצב.
5 מכלול העדויות עולה כי הנואשם גיס עבור הנואשת, אשר ריגשה אותו בבקשתה לסיוע, כספים חן מלוקחותיו
6 והן ממנה, כל אחד כפי יכולתו, ומסר את הכסף לנואשת במעטפה, על מנת שבנה יוכל לנסוע לפולין [עמ' 30, ש' 1
7 – 13]. התרשםתי כי הן הנואשם והן הנואשת התרגשו מכך. ודוק.

8
9 בחקירה לפנוי, סיפרה הנואשת על נסיבות חייה הקשות [עמ' 42, ש' 21 – 32]. הנואשת סיפרה כי היא ובני
10 משפחתה נפגעו בפגיעה שהייתה במלון פארק והוכרו כנפגעי פועלות איבאה, על פטירתו של בעלה בזועעויות של בנה,
11 עת היה בן 12 שנים, על כך שבנה יחידה נפגע במעשה צוק איתן, ועל כך שהיא עצמה סובלת מפריצת דיסק קשה.

12
13 הנואשת סיפרה כי נסיבות חייה הובילו אותה לכך שהתקשתה למן את נסיעת בנה לפולין, אך סבורה כי הדבר
14 חשוב "כדי להבין מדוע הוקמה מדינת ישראל", ולא רצתה כי בנה יהיה חריג. לדבריה, בכך כדי שיחת חולין עם
15 הנואשם, אותו פגשה בדרך הביתה, סיפרה לו על מצבאה, ושאלת האם הוא מכיר אנשים שהיו מוכנים לתרום
16 לה [עמ' 50, ש' 14 – 21].

17
18 הנו הנואם והן הנואשת סיפרו כי בבקשתה ריגשה את הנואשם [עמ' 30, ש' 11 – 13; עמ' 31, ש' 24 – 26; עמ' 50
19 ש' 20 – 21], וכך כאמור, אף התרשםתי אני.

20
21 התרשםתי כי הנואשם נתן את הכספיים לנואשת מכל הלב, ולאחר שאסף את חלק מן הכסף מאחרים, וכי השעידה
22 הנואשת במעטפה שקיבלה היו מטבעות של "שקלים 5 שקלים, 10 ש"ב, 20 ש"ב" [עמ' 50, ש' 26 – 32]. הנואשת אף
23 סיפרה, כי בנה כתב לנואם מכתב תודה [עמ' 50, ש' 30 – 32; עמ' 51, ש' 1 – 2], וכי חשה מושפלת מכך שהנאשם
24 נאלץ למכת לבץ נדבות עברורה [עמ' 50, ש' 32]. עוד השעידה הנואשת כי ביקשה עזרה מאנשים נוספים, ואף קיבלה
25 כספים מעומות ברית ומחברותיה לפי יכולתן [עמ' 51, ש' 3 – 10].

26
27 דומני כי בנסיבות אלה, אין מדובר במתת המהווה שוחד במתותו.

28
29 אכן כטענת ב"כ המשימה, וכי שנקבע בעניין ע"פ 8027/04 אלגריסי נ' מדינת ישראל (23.2.2006) (להלן: "עניין"
30 אלגריסטי") : "רבות ומגוונות הן דרכי השוחד והגדירתו בסעיף 293 נוקთ בלשון מרובה ואיתנה מצחה את قولן",
31 ואף תרומה יכולה להיחשב כשותח. אולם, כדי שהתרומה תהחשב שוחד, תלוי הדבר בנסיבות העניין, ונדרש כי
32 יסודותיה האחרים של העבירה יתקיימו במלואם.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' ■■■■■

1
2 210. בשונה מעניינו, בעניין אלגוריסי, ביקש מקבל השוחד תרומה בסכומים נכבדים מאוד של 100,000 ₪ ל"הפועל
3 אילית" ו-90,000 ₪ ל"בית"ר אילית", כאשר דובר בסכום חריג מהמקובל לתרומות. כמו כן, דובר במועד בו למותו
4 השוחד היה אינטגרס לקידום פרויקט בעיר אילית, ובעת נתבקשו ונתנו התרומות כיהן מקבל השוחד כסגן ראש
5 עיריית אילית וכממלא מקומו, ומתוקף תפקידים בכירים אלה, הייתה לו השפעה רבה על הנעשה בעירייה. בנסיבות
6 אלה, קבע בית המשפט כי מכול הנسبות הצביע על זיקה הדוקה בין הקידום הפרויקט
7 שביקשו התרומות להציג.

8
9 211. בעניינו, אין פנוי הדברים כך כלל. דובר בסכום יחסית זעום, עבור הנואמת שהיא אלמנה, נזקפת, אשר בעת
10 שביקשה את התרומה כלל לא הייתה עצלה מודעות לעבירות אותן מבצע הנואם. התרשמתי כי הנואם באמת
11 ובתמים ריחם על הנואמת, וביקש לעזרה לה, מבלתי שקשר את התרומה לעניין כלשהו. כפי שיפורט להלן בסוגיות
12 הקשר היסטי, אין זה מתאפשר על הדעת כי מי מהצדדים סבר כי סכום זה ניתן כושחד, כאשר מרבית הפעולות
13 האסורות מושא כתוב האישום בוצעו זמן רב לפני שניתן.

תווי קנייה

14
15 212. אשר לתווי הקנייה – הנואמת קיבלה מן הנואם תווי קנייה בסך של כ-750 ₪ לשיווע לפני החגים. לא ברור אם
16 הסכום ניתן בפעם אחת לפני חג הפסח, או במצטבר לפני מספר חגים, שכן ניתנו מספר גרסאות לעניין זה. אשר
17 לגרסאות הסותרות, התרשמתי כי אלה נולדו מכך שהנאשימים שניהם באמת לא ייחסו לכך חשיבות, ולא זכרו את
18 הפרטים. הנואמת העידה בחקירותה לפני, כי לקרהת החגים הנואם הביא לה תלוש כדי שתתקנה מתנה לבן שלה,
19 וכאשר לא רצתה לऋת הפציר בה, על מנת שתזכה אותו במצבה, ולכן לקחה את תווי הקנייה [עמ' 53, שוו' 5 –
20 .].
21
22
23

24 213. אף במקרה זה, איini סבור כי הסכום מצדיק סטייה מן השורה של איש במעמד הנואמת, וכי יש להסתכל
עליו כושחד במהותו. גם כאן, נראה כי הנואם, אשר הרגיש חמלת כלפי הנואמת, נתן לה את הכספי כתרומה,
25 וכן כאן ניתנו הכספיים לאחר שכבר מרבית הפעולות האסורות בוצעו.
26
27

שווי המתנות בכללותן – קלות ערך עד כי לא ניתן לראות בהן שוחד

28
29 214. השוחד אותו מבקשת המआשימה ליחס לנואמים מסתכם ב-3 מארזי סיגריות בגנים שלימה, קיבל בשום במתנה
30
31 ליום הולדתה, קבלת MUSK OIL בשווי כ-60 ₪ שהנאם סירב לקבל תשלום עבורו, קבלת שתי קופסאות בודדות
32

בית משפט חלום בנתניה

18 يول 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-[REDACTED]

1 של סיגריות שוועין מסתכם בכ-70 ש"ח, ועיקרו – קבלת תרומה למימון נסיעת בנה של הנואשת לפולין במסגרת
2 בית הספר, ותווי שי בשווי מצטרף של כ-750 ש"ח בערב חג הפסח.
3

4 אם כן, שווים של כל רכיבי המתה איננו עולה על 3,000 ש"ח, כsummocם 2,000 ש"ח ניתנו לנואשת עבור המשען לפולין.
5 דומני כי כספרטס את המתה לשחק הזמן בו בוצעו הפעולות, אף בטרם אתייחס לשאלת הקשר הסיבתי
6 המתבקשת בנסיבות העניין, דומני כי אפילו קיבל הנואשת 3,000 ש"ח במצטרף, מדובר בסכום שאינו עולה על כ-
7 600 ש"ח לשנה.
8

9 עסקינו במרכיבים קלי עד כי לא ניתן לראות בהם שוד המכדי מבחן אובייקטיב טיטה מן השורה של
10 אדם כלשהו, לא כל שכן המפרנסת בגופה. זאת ועוד, אין מדובר בטובין אשר יודה של הנואשת לא הייתה
11 משגנת. הנואשת העידה כי יכולה לממן לעצמה סיגריות ובושים, וגם את הבגדים שרכשה לבנה לחג מתוויה הקנין
12 נשבעה כי תחזיר וכי תשתדר בלבדיהם.
13

14 לפיכך סבורני כי אין מדובר בטובות הנאה אשר יצרו תלות, ואף בכך יש לדידי להרחיק מן המסקנה כי מדובר
15 בטובות הנאה.
16

17 אשר לנסעה לפולין,אמין נזקקה הנואשת לכיספים אך בבקשת מכל מי שיכלה, ולא רק מהנאש, כך שאין מדובר
18 בטובות הנאה מושחתת באופייה. התרשםתי כי לא מדובר אלא בבקשת תמימה לסיוע.
19

20 במלול נסיבות העניין, בהן אפילו החוקר דבר אוומר לנואשת מפורשת שהיא אינה הנושא המרכזי של החקירה,
21 והיא אינה "האישיו", נדמה כי אף חוקרי המשטרה לא ייחסו למוניות האמורויות את שמייחסת להן המשימה.
22 כך חוזרת ואומרת הנואשת בחקירה, כי המוניות אינן טובות הנאה, אף העידה לפני כי אין זה מתקבל על הדעת
23 שהייתה מסכנת את עובודתה במפרנסת ייחידה עבור מתנות זניחות שכלה. אביה מעט מדבריה בחקירה לפני:
24
25
26

"ש. את הייתה מפרנסת ייחודה.
27 ת. ב-11 שנים האחרונות.
28 ש. יכול להיות שעבר לך בראש שבגלל סיגריות שהוא נתן לך, כך או אחרת, את עשית
29 את המעשים האלה שתאת אמורת שהם אסוריים. עליה בכלל על דעתך שאישה ממוקם בגל
30 קופסת סיגריות, או פקט סיגריות, את תעשי פעולות אסוריות בכלל פקט של סיגריות.
31 ת. בשום פנים ואופן לא. נראה לך אני אפסיד את מקום העבודה שלי בשביל 35 ש".
32

[עמ' 57, שוי 23 – 28]

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי ובלילה נ' [REDACTED]

1 220 גובה משך :

2 ש. אפשר לקנות אותו בבוסט שעלותו נ' ?

3 ת. חילתה וחס. אני נראה לך בחורה זאת? אני יהווש את החיים שלי בשבייל 60 נ'?

4 אני גם אמרתי בחקירה אני יכולה להרשות לעצמי לקנות בארץ לבד. [עמ' 58, שוי 22 -

5]24

6 221. לסייעם נקודה זו, התרשםתי כי הנואמת לא הייתה מסכנת את מקום עבודתה עבור המתנות קלות הארץ, וכי
7 אלה לא היו עבורה טובות הנאה אובייקטיבית.

8 9 **2.3. ב' אין קשר סיבתי עובדתי בין המתנות לפועלה**

10 222. אף אם יהיה מי שיאמר כי המתנות שקיבלה הנואמת מן הנואם עלות כדי טובת הנאה, סבורני כי יסוד הקשר
11 הסיבתי אינם מתקיים.

12 223. כך, בספרו על הדין בפלילים [חלק רביעי], עמ' 1759, עמד המלומד קדמי על משמעות יסוד הקשר הסיבתי –
13 "בעוד פועלה הקשורה בתפקידו" וכן הסביר:

14 1. הדישה 'בעוד פועלה הקשורה בתפקידו' – מבטא את האופי המושחת של התנינה /או הלקחה של המתנות;
15 ובתור שכזו מהוות דרישת זו "נסيبة" המאפיינת את המעשה האסור. ניתן או נלקח המתנות על ידי עובד הציבור
16 שלא 'בעוד' פועלה הקשורה בתפקידו – אין בכך ממשום 'שוחד'.

17 2. כפי שיבורה לחלון לדרישת זו שני פנים. אחד – מבטא את הצורך בקיים 'קשר סיבתי' בין המתנות לבין 'פועלה'
18 הקשורה בתפקידו של עובד הציבור; ובתור שכזו נמנית בין רכיבי היסוד העובדי. ואילו השני – מבטא את
19 ה'ידיעה' בדבר קיומו של קשר סיבתי כזה (כאשר בעניין זה עומדת לחובתו של הלוקח חזקה שעובדה לפיה עובד
20 הציבור יודע כי ...) הנזקקים לשירותיו אינם נתונים לו את מתנותיהם אלא כדי שייטה להם חסד במילוי תפקידו
21 – ע"פ 419/92); ובתור שכזו נמנית בין רכיבי היסוד הנפשי.

22 3. לעניין הקביעה במס נתקיימה הדרישת האמורה על שני פנים, שוקל בית המשפט את 'טייבו' של המתנות מצד
23 אחד, ואת 'ופייה' של מערכת היחסים שבין הנוטן למתקבל; ומתבעה הדברים – בכלל שה'מתנה' בעל ערך רב יותר
24 וככל ש'מערכת היחסים' רופפת יותר, כן ייטה בית המשפט לקבע כי הדרישת באה על סיפוקה והחיפה".

25 224. כפי שטענו הנואמים, מתעורר בעניינו ספק רב ביחס לטוגנית הקשר הסיבתי, ספק אשר די בו כדי לזכות את
26 הנואמים, שניהם.

27 28

בית משפט השלום בנתניה

18 يول 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' [REDACTED]

1. 225. מכלול הראיות מתකבל יותר על הדעת שהנאים לא נתנו את המתוות بعد פעולותיה של הנאשמת. ודוק.
- 2.
3. 226. על פי נספח א' לכתב האישום השיק הראשון הופק ביום 14.4.2008, והשיק האחרון הופק ביום 14.7.2011.
4. כלומר, מדובר במקרים שהתרחשו לפני מעלה מ-3 שנים, כאשר 21 מקרים התרחשו בשנת 2008, 15 בשנת 2009,
5. 14. בשנת 2010 ו-6 מקרים בשנת 2011.
- 6.
7. 227. כפי שצוין לעיל, הסיגריות ניתנו ב-5 הזרמיות שונות בין שנת 2008 לשנת 2011, כאשר על שלושת הפעמים הראשונות, שהיו ככל הנראה בשנת 2008, שילמה הנאשמת. שאר המתוות ניתנו בסוף שנת 2010 ובשנת 2011, הרבה לאחר הפקדת מרבית השיקים.
- 8.
9. 228. אכן, טען ב"כ המשימה, ובצדק, כי עבירות השודד יכולה מקום גם כאשר ניתן השודד בדיעבד. ב"כ המשימה מפנה בעניין זה לע"פ 584/72 פישר נ' מ"י, שם ذבור במקרה חריג ביותר של עובד מכס בנמל התעופה בלוד, אשר העביר את המתוונת במכס, ולאחר מכן הגיע לביתה על מנת "לגבות את החוב".
- 10.
11. 229. בית המשפט העליון מפי כב' השופט ברנזון קובע בפתח דבריו כי "הניסיונות מהרגיל, ואשר לי - עד כה לא נתקלתי במקרה דומה...". במקרה זה, מוסיף וקובע בית המשפט העליון כי: "כלום יעלה על הדעת שעבוד הציבור הבא ודורש שלמוניים מהאזור, שעשה למען פועלתו תקורתה בתפקידו, בין אם בשעת מעשה התכוון או לא התכוון לכך, כלום יעלה על הדעת שהוא לא ייאשם והוא פטור מענשה של עבירה לקיחת שוד?". אלא שניסיונות עניינו שונות עד מאד.
- 12.
13. 230. מכלול הראיות בעניינו, לא עולה כי הנאשمت התכוונה לקבל שוד, לא בעת מעשה, ולא בדיעבד. כאמור, בעניין פישר, היה ברור כי מקבל השודד הגיע לביתה של המתוונת כדי לקבל טובת הנאה כלשהי, וכי הוא הטיל עליה מורה. ذבור בעבוד ציבור נכלי במעמד כוח.
- 14.
15. 231. אנו עסקינו, באישה תמיימה, אשר כלל לא הייתה כי היבינה כי הנאים מבצעו באמצעות עבריות כלשהן, למעשה התרשמי כי עד היום הנאשמת אינה מבינה מה עשה. סבורני כי כאשר אדם יודע שבعتיד תוחזר לו טובה, או שיוכל לדרש טובה, ניתן אולי במצבים מסוימים לראות בכך שוחד הניתן בדיעבד, אך בעניינו, לא הצבעה המשימה על כל היגיון במעשה בדיעבד. הנאשمت לא קיבלה הבטחה כי תקבל משחו בעתיד, ולכל הנסיבות המשימה לא הצבעה על הבטחה שכזו, ואףלו לא על אפשרות להבטחה שכזו.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' [REDACTED]

1. 232. בנסיבות אלה, מתקבל יותר על הדעת כי לו היה קשר בין הדברים הרי שהמתנות היו ניתנות עבור לתחילת
2. הפעולות, או לפחות בסמוך לכך.
3.

4. 233. המאשימה טוענת, כי דוקא המקורה הבודד בו לא בוצעה הפקדה על ידי הנואשת, אלא על ידי פקיד אחר בסניף,
5. מעיד כי בין הנואשים היה קשר מסוימת. נדמה כי דוקא המקורה הבודד זהה מעיד, כי המתנות לא ניתנו בעבור
6. הפעולות. ראשית, גם פקיד אחר הפקד עבר הנואש "שייקים לא טובים" ושנית, מקובלת עלי טענת כי הנואש,
7. כי לו שיחד את הנואשת, ונתן לה מתנות על מנת שתבצע את הפעולות האסורות, אין כל היגיון בכך לפקיד אחר.
8.

9. 234. הנואשת אשר הכירה את הנואש כלקוח ותיק, וכראתה חשבו מוערך, ביצה עבورو ובעבור משרד מאות פעולות
10. מדי חדש בחודשו, במשך שנים רבות. הנואשת העידה כי הייתה מבצעת את הפעולות עבור הנואש, גם אם לא
11. היה ניתן לה דבר, שכן סמוכה עליו, וכל פעולותיה בוצעו בלחש זמני. וכן אומרת הנואשת בחקירה לפניה:
12.

13. "אם היה מגיע רואה חשבו אחר להעביר את אותם שייקים ותשלומים שהעביר הנואש דרכך,
14. איך היית נותגת, פועלת?"
15.

16. "אם הייתה מכירה אותו כמו שאני מכירה את [REDACTED] 20 שנה הייתה סומכת עליו כמו שאני מכירה
17. את הנואש ועשה את העבודה שלי. גם להגדיל מכירות, אם הייתה מכירה אותו 20 שנה הייתה
18. מעבירה את התשלומים האלה, בלי קשר למתרנות, כל כך הייתה מעבירה את התשלומים שלו."
19.

[עמ' 50, שוי 9 – 13].

20. התרשםתי מכוננות של הנואשת בחקירה לפני, וסבירני כי הייתה פעולה כדי שפעלה עבור כל לקוחות אחר עלין
21. היתה סומכת, ולא כל קשר למתרנות. הנואש העיד לפני כי לא שוחח עם הנואשת בשום שלב על הפעולות מושא
22. כתוב האישום, ולא היה כל שיתוף פעולה ביניהם [עמ' 29, שוי 4 – 12].
23.

24. גם מבחינת טיב המתרנות, מכלול נסיבות קבלתו דוקא מעיד כי אלה לא ניתנו بعد פעולהיה של הנואשת.
25. הנואשת העידה לפני כי "אני לא עשית שום דבר למען, גם אם לא היה מביא לי סיגריות הייתי עשו את אותה
26. פעולה". [עמ' 57, שוי 17 – 18].
27.

28. בהמשך, בתשובה לשאלותיו של עוזי רזניק, משيبة הנואשת, כי הייתה עשו את אותן הפעולות גם אם לא הייתה
29. מקבלת מהנאש דבר, וכי לא יעלה על הדעת שתהروس את חייה בעבר 60 ש':
30.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ[REDACTED]

1 "ש. אני לא יודע מה לבדוק כנ אמרת ומה לא אמרת מה אסור, מה שכן חשוב
2 במשפט זה למשה זה רק דבר אחד, גם אם נצא מtopic הנחה שבעשייה שהפעולות
3 שלך לא בשירות שאסור היה לך להעביר את השיק והשובר כפי שעשית. האם את
4 עשית את הדברים הללו בגלל קיבלת את טובות התנהה האלה?
5 ת. בשום פנים ואופן לא. הייתי עושה את אותן פעולות גם אם לא הייתה מקבלת ממנו
6 סוכריה.

7 ש. אפשר לךות אותך בבושים שעלוותו לך?
8 ת. חיללה וחס. אני נראית לך בחורה כזאת? אני יהروس את החיים שלי בשבייל 60 לך?
9 אני גם אמרתי בחקירה אני יכולה לתרשות לעצמי לknoot באرض לבד. [עמ' 58, שוי 17 -
10 ; 24; החדשות שלי-נ.ע]

11 238. כך התרשםתי כי סכום הכספי שקיבלה הנאשמת עבור נסיעת בנה לפולין ניתן לה כסיע וכתרומה, ולא بعد שום
12 פעולה, בניסיבות שאין לה דבר עם קבלת שוחד. הנאשمت העידה לפני לא בקשה מ[REDACTED] אישית, אלא שאלת
13 אם יש אנשים שהוא מכיר והוא מוכן לתרום לה [עמ' 61, שוי 27 – 30].

14 239. גם הבושים שניתנו לנשאתת לכבוד יום הולדתה, ניתן למטרה זו בלבד, ולא بعد פעולה כלשהו, וכך אף הבושים השני
15 שביקשה מ[REDACTED] להביא לה, מעבר לעולתו הזוניה, לא ניתן לה بعد שום פעולה.

16 240. במלול נסיבות אלה, כאשר התרשםתי כי המתוות כולן ניתנו לנשאתת מtopic רצון לסייע לה, ולא بعد פעולה
17 כלשהו, ובעיקר כאשר הנאשמת אומרת כי סמכת על הנאשם, והיתה מבצעת את אותן הפעולות גם ללא המתוות,
18 מתבססת המשקנה בדבר העדרו של קשר סיבתי.

מערכת היחסים בין הנשאים

24 241. ב"כ המאשימה בבקשת לטעון כי אין מדובר במתחנות פועלות, אך אפילו היה כך, הן מתחומות בהעדר כל קרבה בין
25 הצדדים, כאשר אין זה מקובל כלל וכלל שלקוח ייתנו מותנה לפקיד דואר.

26 242. אלא שבעניינו, מערכת היחסים בין הצדדים, אינה כשל סתם לקוח ופקיד דואר אקראי, מדובר באנשים אשר
27 עבדו זה לצד זה במשך שנים רבות, באותו גוש בניינים, והתראו בתדיורות גבוהה. הנאשמת העידה בחקירה לפני
28 כי היא מכירה את הנאשם כ-18 שנה [עמ' 49, שוי 4 – 10]. הנאשמת אף העידה כי הרגישה חיבה אליו, וכי הוא
29 היה אבא בשבייל" [עמ' 54, שוי 25 – 32]. הנאשם הציג בעינה כאדם אמין, מסודר, קפדן ולכבי אשר התנהג
30 אליה תמיד בסבר פנים יפות. עוד העידה הנאשמת, כי הנאשם חש מספיק קרוב אליה, כדי ליעץ לה בעניין שירותו
31 אליו תמיד בסבר פנים יפות.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"ם 13-10-34106 פרקליטות מחוז מיסוי וכלכלה נ' ■■■■■

1 הצבאי של בנה, והמליץ לה שלא לחותם לבנה היחידי להטיגיס לשירות צבאי קרבו [עמ' 49, שוי 14-22], ואף נשק
2 למצחה בברכת חג שמחה [חקירתה של הנאשמת 18.9.2011, עמ' 6, שוי 187-188; פרוטוקול עמ' 49, שוי 29-32].
3 הנאשمت מצד העיד, כי חש כלפי רגשי חמה והתרשםתי כי אכן כך היה.
4

5 בנסיבות אלה, התרשםתי כי החמות חסר כל ממשמעות, ומתאפשר לחלוtein על הדעת כמחווה על ריקע מערכת היחסים
6 רבת השנים בין הצדדים.
7

8 בעניינו כשמדבר במתת זנich מחד גיסא ומайдך ניסא במערכת יחסים טובה ורבת שנים, אין דרישת הקשר
9 הנסיבות באה על סיפוקה.
10

4. היסוד הנפשי הנדרש – מודעות בפועל לטיב המעשה ולקיים הנסיבות

11 כאמור, היסוד הנפשי הנדרש בעבירות השוד הוא מחשבה פלילית מסווג מודעות, הן לטיב המעשה והן לקיום
12 הנסיבות. בעניין ע"פ 99/99 מדינת ישראל נ' בן עטר, פ"ד נג(4), עמ' 710, עמד בית המשפט העליון, מפי
13 כב' השופט י' זמיר, על היסוד הנפשי הנדרש בעבירות השוד:
14

15 מהו אפוא היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של לكيית שוד? התשובה העולה מן הפסיכה היא,
16 שבליך שוד, כמו בעבירות התנהגות בדרכך כלל, נדרשת מודעות לטיב המעשה ולקיים
17 הנסיבות, משמע לרכיבים העובדים של העבירה. מכאן, שהמודעות הנדרשת מעובד הציבור היא
18 שהוא לocket מותת, בלשונו של סעיף 290 לחוק העונשין, "بعد פעולה הקשורה בתפקידו". מה
19 פירוש? עובד הציבור צריך להיות מודע לכך שהחמתת ניתנת לו בקשר למילוי תפקידו, ככלומר: שהיא
20 לא ניתנה לו, ולא הייתה ניתנת לו,قادם פרטיו, אילו לא היה נושא באותו תפקיד. בעצם, המודעות
21 הנדרשת מלוקח השוד מתייחסת לכוונה של נתן השוד: זהה כוונה לתת מותת לעובד הציבור
22 بعد פעולה הקשורה בתפקידו. במודעות לכוונות הנתון טמונה השחיתות של הלוקח".
23

הנאשמת נעדרת יסוד נפשי לטיב המעשה ולקיים הנסיבות

הנאשמת לא הייתה מודעת למשמעות היותה עובדת ציבור

24 מעודותה של הנאשמת שלא נסתירה, עליה כי זו כלל לא הייתה מודעת למשמעות היותה עובדת ציבור, והאיסורים
25 והמגבלות החקלים עליה כזו. הנאשمت העידה, והתרשםתי מכך, כי במהלך 34 שנות עבודתה בדו"ר ישראל

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ[██████████]

1 מעולם לא הובא לידייעה כל נוהל הנוגע להיווחה עובדת ציבור ולאיסורים המלחים עליה כזו, ולא קיבל כל
2 הדרכה או הנחיה בעניין זה.
3

4 הנואמת העידה כי במהלך כל תקופה העסקתה, עברה 3 ההצלחות בלבד [אשנב כל, ביטחון וגחות בעבודה], וכי
5 מעט קיבלה חוזרים בעניין הנחיות ונחלי בעודה, אך מעולם לא עסקו אלה בנסיבות המשפטית של עובד
6 ה הציבורי, ובאים ונסיבות והמגבלות המלחים.
7

8 הנואמת סיפרה כי בהשתלמות "אשנב כל" קיבלה הדרכה "איך להתלבש יפה בנסיבות" [עמ' 46, שוי 9], "איך
9 להגדיל מכירות" [עמ' 46, שוי 9 - 10], והודרכה לא לחתול ללקוח למתחין מעל 5 דקוט, ואף חוויה לרשות מתי נכנס
10 ויוצא כל לקוח. הנואמת הבירה, כי כיום המעקב על המתנת הלוקחות מתבצע באופן ממוחשב, וכי עובדי הסניף
11 מודדים על קצב הטיפול בלקוחות [עמ' 46, שוי 16 – 27]. בהשתלמות "בטוחן" למדה איך ליזהות חבילות חשודות,
12 ובהשתלמות "בטיחות וגחות בעבודה" למדה איך למנוע תאונות מיותרות.
13

14 מכאן עולה, בהיעדר ראיות לסתור, כי הנואמת מעולם לא קיבלה הדרכה על הנסיבות המשפטית הטעונה
15 בהיווחה עובדת ציבור, ושוכנעת כי לנואמת לא הייתה המודעות לנסיבות זו, לרבות לאיסור החל עליה לקבל
16 מותנות.
17

18 אף הודיעתו של מר [██████████] מנהל מחלקת הבקרה ברשויות הדואר, אין מסיבות למאשימה בעניין זה. מעיון
19 בהודיעתו של מר [██████████] עליה כי למעשה הנהל בדבר "נווה תקובל בשיק מעתך", לא הוציא כל נהלים אחרים בכלל,
20 ולא הוציא כל נהל בדבר מעמדם המשפטי של עובדי הדואר כעובד ציבור, בפרט [במאמר מוסגר יצוין, כי גם הנהל
21 שהציג מר [██████████] הוציא רק בשנת 2014, כאשר עדותו הראשונית במשטרת נגבהה בשנת 2011, והמאשימה כלל לא
22 הוכיחה כי הנהל הנטען היה קיים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום].
23

24 זאת ועוד, תרבות קבלת המתוות בסניפי הדואר בהם עבדה, מלמדת גם היא כי לנואמת לא הייתה מודעת
25 לאיסור. הנואמת הצבעה על מתוות יקרות יותר מאשר שהיא קיבלה, שנגנו פקידים בסביבתה לקבל, כגון
26 כרטיסים לתחנות מלכט היופי, שעון, בורקסים כל בוקר מבית המאפה הסמוך [עמ' 50, שוי 2 - 8], ולפייכך, ניכר
27 כי לנואמת לא הייתה המודעת כי קבלת המתוות כשלעצמה היא אסורה.
28
29
30

בית משפט השלום בננתניה

18 יולי 2016

ת"פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וככללה נס[REDACTED]

הנאשמה נעדרת מודעות ליסוד ה"מתה"

1
2
3 252. הנאשמת העידה כי לא הייתה מודעת לכך שקיבלה תרומה מהנאשם, או סייעו ברכישת סיירות ללא מע"מ ובושים
4 ללא מע"מ, אשר שלמה עליהם או בקשה שלהם עליהם, חס בבחינת מוות אסור. בחקירה לפני העידה, כי רק
5 לאחר החקירה הבינה שאסור לה לקבל מתנות, והתרשמי מכונתה, ומכאן שבזודאי לא הייתה מודעת לכך בשעת
6 מעשה.

הנאשמת נעדרת מודעות ליסוד הקשר הסיבתי

7
8
9 253. המאשימה לא הוכחה כי הנאשמת הייתה מודעת לכך כי קיבלה את המתה "بعد פוליה" הקשורה בתפקידיה.
10 אפילו חלה בעניין זה חזקת המודעות, ולפיה חזקה על הנאשמת, כעובדת ציבור כי הנאשם כמי שנזקק לשירותיה,
11 נתן לה את המתנות כדי שתטהלו לו חסד, שוכנעתי כי במקרה דנן הנאשמת לא חשבה כי קיבלה את המתה "بعد
12 פוליה" כלשהי, וכי הייתה עשויה את אותן פעולות שביצעה גם ללא כל קשר למוניות, שכן סמוכה על הנאשם, וסבירה
13 כי אין בהן פסול אמיתי.

14
15
16 254. הנאשמת העידה בחקירה ביום 2011.9.18, פעט אחר פעם כי לא עשתה אף אחות מון הפעולות בתמורה לטבות
17 הנאה: "זה לא בಗל שביצעת תשלוט כלשהו זה באמונה בספר תורה" [שו' 73 – 74]; "לא חששתי על טובת הנאה,
18 לא חששתי על אינטרס אישי ולא חששתי לעובודה שלי הכל היה מתווך תום לב ולא לפגוע באף אדם או בי"
19 [שו' 81 – 83]; "לא עשית את זה בשליל אף טובת הנאה בשביב שום דבר אישי" [שו'ה 121]; "אני לא הסתכלתי
20 על זה כטובה כנגד טובה, אולי זה מצדך" [שו'ות 182 – 183] וכן היא ממשיכה לאורך החקירה יכולה חן ביחס
21 לסיגריות, חן ביחס לבושים, חן ביחס לכיסף אותו קיבלה לשילוח בנה לפולין, ומציין אף כי "לא ביקשתי ממנו
22 אישית" וכי קיבלה כסף למסע לפולין גם מגורמים נוספים.

23
24 255. הנאשמת לא ידעה כי הנאשם גונב כסף מלוקחותיו, כך התרשמי, וכך התרשמה גם המאשימה והחוקרים
25 שאחרת סביר שכותב האישום נגדה היה כולל עבירות נוספות. התרשמי כי כל מעשייה של הנאשמת נעשו מתוך
26 תמיימות, ומתווך אמונה בנאשם. הנאשמת לא הייתה מודעת, בשום שלב, לאפשרות שנייה לנהוגות בתמורה
27 לפוליה כלשהי. כך העידה לפני, והתרשמי מכונתה:

28
29 "ש. חשדת ש[REDACTED] מנסה לשחד אותך."

30 ת. בשום פנים ואופן לא חשדתי בו, לא אז ולא היום.

31 ש. מה הייתה עשויה אם הייתה יודעת ש[REDACTED] גונב את הלוקחות שלו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"ה-ב' 13-10-34106 פראקליטות מהוז מרכז מיסוי וכבללה נ-

1 ת. הייתה עוצרת את זה, הולכת מספורה.
2 ש. שכינה לך סיגריות או את המסקאות ב-60-[ע], הייתה מודעת להשלכות כלשהן.
3 ת. לא ידעת, כשהאני מבקשת ממשחו טובה, אני מצרפתית יהידה, רציתי לחסוך, בדיוטי פרי זה יותר זול.
4 ש. מה חשבת, מה עבר לך בראש שהוא נתן לך את הבושים.
5 ת. הרגשת חיבה אליו. הוא היה אבא בשביבי. תמיד הסתכלתי ביראת כבוד כאבא בשביבי, חשבתי שהוא
6 מביא לי מתנות מאוב לבת.
7 ש. האם לרוע חשבת שמה [כך במקור – נ.ע.] קנה לך את הבושים או את הסיגריות, אותן טובות לכארה, זה
8 ניתנו לך בגלל התפקיד שלך.
9 ת. ממש לא. הייתה עושה את אותן פעולות גם את לא היה מביא לי סוכרייה. אנחנו עובדים בלחץ נוראי.
10 ש. הרגשת בשלב כלשהו שאת במצב של ניגוד עניינים.
11 ת. ממש לא. הפוך הוא. הרגשת שאני מביאה לקוחות לסניף, מגדילה מכירות, עומדת ביעדים. "[עמ' 54,
12 שוי' 32, עמ' 56, שורה 1; ההדגשות שלי – נ.ע.]

המואים לא הובילה כי הנשימת הניתנת התפעליות בעת ביצוע הפעולות

16. כאמור לעיל, המआשימה לא הוכיחה כי הנהל שהציג מר [REDACTED] היה קיים בעת ביצוע הפעולות המוחשיות
17. לנאמות בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. הנהל שהציג הוא משנת 2014, ואף מר [REDACTED] לא ידע לומר אמתי
18. נensus הנהל זה לתוקף. בר依 כי זאת, יש לזכור לחובות המआשימה.

20.257. מוקובלת עלי טענת הנאשמת כי כל עוד לא חזרו שיקים, לא תהיה לה כל בסיס לחשוד כי משחו לא תיקן. לו היו
21. השיקים חוזרים, הייתה יכולה הנאשמת לעמוד על טענותה, בזמן אמת. כפי שעולה מכל החומר שהוצע לנוini,
22. הנאשמת אמנים יודעת להסביר בחקירה המשטרתית, מודיע אסורה לקבל שיק לモטו בלבד, כשהוא לモטו אחר,
23. אולם מהסבירה במשטרתא לא ניתן לדעת אם ידעה זאת בזמן ביצוע הפעולה.

25.עוד עולה, כי הנאשם ביצע את התשלומים האסורים דרך פקיד נוסף, ואך בכך אני מוצא תמייהה להעדר מודעותה
26.של הנאשמה, שכן סביר בעיני הסבר הנאשמת כי גם פקידי דואר אחרים לא היו מודעים לאיסור.

28 זאת ועוד, מקובלת עלי טענת ב"כ הנשמה כי הנהול אליו מפנה מורה [] אינו ממש נהול, ואין מדובר במסמך
29 המוכתר בכורתת נהול. נטען אף כי כדי להגיע לאוטו נהול יש לבצע מספר פעולות במערכת הדואר הנקראת "קסם
30 הידוע" וכלל לא ברור אם לנשמת היהיתה גישה למערכת זו. ואם לא די בכך, הרוי שנראה יותר כי מדובר בהנחיה

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ/█

1 תעולית שאמורה לסייע לעובד להתגבר על קשיים ותקלות בהם הוא נתקל במהלך יום העבודה השוטף, ולא
2 ב"נוול עבודה" מסודר, אשר לא הוכח כי הופץ לכל העובדים.
3

4 איני מעריכים מכך כי הנואמת ידעה בחקירתה להסביר שהאישור נבע מהרצון להגן על מקבל השיק, שיוכל לחזור
5 למוצע החפקה אם לא יהיה כיסוי. אולם, הנואמת אשר סמכה על הנואם, לא סקרה כי יש חשש שהşık לא
6 יכול, ובכל המקרים סקרה כי היא עוזרת לו לשורת את לקוחותינו נאמנה, בכך שלא יקבלו כסותות. התרשמי
7 מכך של הנואמת כי לא ידעה שהנאום גונב כספים מלוקחותיו, וכי רק בשלב חקירתה במשטרת הדבָר נודע
8 לה. כמו כן, כי היא סקרה כי במעשהcia היא מסיימת הן לנאים ול לקוחותיו והן לתפקיד הסניף ביצוע פעולות
9 רבות.

10
11 שוכנעתיה עוד, כי הנואמת פעלת תחת לחץ רב בעבודתה, ועשתה את כל מעשה מסוים אמונה בנאים. כמו כן, כי
12 ביצעה את הפעולות להבנתה, בזריזות ובייעילות, מבליל התעמוק ולבזוק. אbehir כי מעשה אלה של הנואמת, נעשו
13 לכל היוגר ברשותה, אך במידע, רשות אינה מספקת להרשעה בעבירה הדורשת מודעות.

14
15 אחדד עוד, כי לא התרשמי כי הנואמת פעלת תוך עצימות עינויים. הנואמת לא העלה את דעתה את שתறחש
16 תחת אפה, הן מושט לחץ העבודה בו הייתה נתונה והן משומם האמון שננתנה בנאים. כך עליה הוכחית במשטרת
17 כפי שפורט לעיל, והן מודעות לפניי. כך למשל העידה הנואמת:

18
19 "ש. ספרי האס מר███ באיזה שלב מציע כסף بعد הפעולות האלה.
20 ת. בשום פנים ואופן לא. לא חשבתי בו אז וגם לא היה.
21 ש. ע"ד תבור ציין שהתשומות האלה כתשלומים פסולים, השיקים הלא בטוביים [כך
22 במקור – נ.ע], את חсадת █ מעביר דרך שיקים פסולים, רעים. חсадת.
23 ת. בשום פנים ואופן לא. העברתי את התשלומים. עובדה שאף שיק לא חזר מבנק הדואר."
24 [עמ' 54, ש' 1 – 6].

25
26 ובהמשך:

27
28 "ש. איך זה עובד בבנק הדואר אם יש תשלים שלא עבר או שיק שחזר את מקבלת אייזו הודעה.
29 ת. מבחינה טכנית כן. אם הוא חוזר, אם כתוב מס הכנסה והשובר הוא לבתו לאומי או מבחינה טכנית
30 היה חייב לחזור והשים לא חוזר.
31 ש. אם היה חוזר השיק מה יכולת ללמידה מזה."

בית משפט השלום בנתניה

18 يوليه 2016

ת"י-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכו מיסוי וככללה נ

ת. שעשייתי טעות.
ש. מתי הבנת לראשונה שימושה לא בסדר.
ת. רק בחקירות." [עמ' 54, שוי 11 - 17].
264. תמייה לכך מצאתי גם בהודעת הגבי: ██████████ אשר העידה בחקירתה כי פקידי הדואר לא שמים לב, ולא יכולים
לשימם לב לנוכח הנסיבות העצומות של השיקום והונגיטים העוברים ורבים.

5. גראיניט גיבעראות – ניחוגים לניירואן ואינו מחייב לאזוט איזומורף בסעיג' 916 לגבינית הבאות

265. ב' ב' המאשימה טבורה כי בין גרסתה של הנואשת בחקירותיה במשטרה לבין עדותה בבית המשפט פערים ניכרים, הדורשים הכרעה, ויש ליחסם לחובת הנואשת. אני סבור כך.

266.התרשימי דזוקא, כי גרסה של הנאשمت הייתה קוהרנטית ורציפה הון בחקירותה במשטרה, והן בחרירתה לפניי.
כפי שהתרשמתי, עיקר הפערים שעלו, עלו בעיקר מכך שחקירותה של הנאשמת לא הוועתה על הכתב כדבי, וכי
שהנובחר לעיל.

¹² ב-26 במאשימים מיפוי להוראת צייר 12 לנטילת הארץ, לאוינו ברלת אמרה בהרבה גנו לאנו הצעיר:

קבלת אمرة בהסכם (תיקון מס' 5) תש"ס-1979

50:6. אמרת בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה בHALICH פלילי אף אם נונזנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האמרה לא היה שני בחלוקת, ובבד שהנאמנס היה מיועג על ידי עורך דין.

24 25 26 27 28. מוקובלת עלי בהקשר זה טענת ב"כ הנאשמה, כי אין הסעיף רלוונטי לעניינו, ואפיו היה רלוונטי, מן הנסיבות
בתיעוד החזותי, התרשםתי כי יש להעדיף את גרסה הנאשמת בבית המשפט, אשר התיישבה עם גרסתה בתיעוד
החזותי, להבדיל מהחקירות שהוגשו בהסכם.

6.3 הגנה מו הצדק

269. במסגרת סיכוןיה, העלה הנאשמה טענה של הגנה מן הצדק. מミילא אף לוגפו של עניין הגעתו למסקנה כי יש
31 זכותה. ולפיכך לא ראיינו להרchipג יתר על המידה בסוגה זו.

32

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ-██████████

1. יחד עם זאת, בהחלט רأיתי להציג כי מטרת החקירה המשפטית אינה מציאות ראיות להרשעתו של החשוד,
2. אלא מציאות ראיות לחישוף האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזכותו של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל
3. להרשעתו [ע"פ 721/80 **טורגמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 466, 472]. למרבה הצער, לא התרשםתי כי רק מטרה
4. זו עמדה נגד עיניהם של כל החוקרים בתיק שלי.

5.
6. כך וכאמור, חלקם רבים מהקירות הנאשמת כלל לא מופיעים בהודעות הנאשמת באופן מגמתי, לפחות פעמיים אחת,
7. לא ניתן לנאותה הזדמנויות להציג ראיות לגרסתה, ובמספר לא מבוטל של מקרים, אשר על חלוקם עמדתי לעיל,
8. מתאפשרת תמונה מעוותת של החקירה.

ז. הנאש

ז.א. בעניינו של הנאשם עולה ספק סביר בדבר קיום יסודות עבירה השוחד אשר די בו כדי לזכותו

10.
11.
12. ראשית יובהר כי עבירה השוחד יכולה להיות מושלמה גם אם הצד השני נעדך כוונה פלילית "בין שלא היה מודע
13. לכוונת השוחד, ובין שהוא היה מודע לה אך לא סיפק כל תמורה לטובת ההנהה" [ענין גפסו, פסקה 18; ע"פ
14. 94/94 **יעקובזון נ' מדינת ישראל**, פ"ד (5) (1997) 845].

15.
16.
17.
18. יחד עם זאת, כידוע בהליך הפלילי, אין די בהוכחה במאזן ההסתברויות של ההליך האזרחי, והוראת סעיף 34(א)
19. לחוק העונשין, מורה אותנו כי "לא ייאס אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק
20. סביר". עמד על כך כבוד השופט א' רובינשטיין בע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' מאיר קרייאף** (21.1.2015), עת
21. נדרש להכרעה בדבר הרשותו או זכותו של אדם, על בסיסן של ראיות נסיבותיות, תוך שהפנה לדבריו שלו בהקדמה
22. לספרו של המלומד ד"ר יניב ואקי. הדברים יפים אף לעניינו:

23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
"בהקדמה לספרו של ד"ר יניב ואקי מעבר לספק סביר – גמישות התוכחה בדיון הישראלי
(תשע"ג-2013), שהقتורתיה "ספק ספיקא והיד הרועדת" (עמ' 15), נדרשת (עמ' 16)
לספק:

'שאלת הספק הסביר בפסקה לעולם לא תהה, כמוון כל עוד לא באו
ימות המשיח ובאים תיקים פליליים בפני בית המשפט; אכן, המחוקק
קבע (בתיקון 39 מתשנ"ז **לחוק העונשין**, תשל"ז-1977) את כלל
ההכרעה הותיק של 'מעבר לספק סביר' בסעיף 34 לחוק, שלפיו, תחת

בית משפט השלום בנתניה

ת"ת 13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נס

וְעַזְדָּ:

בשלעצמי סברתי, כי 'הספק עשו' לנבוע מהמצטברותם של גורמים, שתוצאותם היא כי ידו של השופט רוודת בובאו לחתום על הרשעה' (ע"פ 10596/03 בשירוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2006), פסקה ד(2) לחבות דעת). רעדת היד היא שידרו של הקול הפנימי, אותו 'אישון' - 'איש קטן' שעליו דיבר השופט מישאל חשין בדנו'פ' 3391/05 בן-ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(2) 377,477. סוף דבר, וכנהוג לומר, 'כאשר יש ספק - אין ספק' (ע"פ 7653/11 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2013) (פסקה ט"ו)).

רְבָן גָּת:

בדיקת הספק היא ממש רצוי ורואוי. יש בה מושם ענווה, ההכרה כי אין אדם, ושופט בכלל כמובן, חסין מטעות...
התלבות המלה שופט בהכרעתו היא דבר חיובי. היא מחייבת אותו להעניק חשיבותם של שופט ולשקלול, לשוב ולהרחרח, וייעיד כל אחד מאתנו, כי מתקיימים בו לא אחת דברי הפסוק "וילילות עמל מינו לי" (איוב ז', ג')."

[ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' מאיר קרייאף (21.1.2015), פסקה ג' לפסק דין של כבוד השופט א' רובינשטיין].

35. בעניינו, בחינתו של מכלול הראיות, הובילוני אל המסקנה כי ספק סביר מטעורה, וכי די בו כדי לזכות את הנאשם
36. מעבירה זו.

38.275. כאמור לעיל, לא מצאת כי בעניינו, התקאים יסוד עובדתי של מותת ואף סבורני כי יסוד הקשר היסיבתי עובדתי
39. אינו מתקיים, ולא יותר לי אלא להפנות לאמור לעיל.

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת'פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכפללה נ-[REDACTED]

[REDACTED]

1 אשר ליסוד הנפשי, אף שלא מצאתי את הנאשם כמי שפועל בתמיינות, וזאת בגיןו לנשמה, שוכנעת מטענות ב"כ
2 הנאשם, כי לכל הפחות עולה ספק סביר בעניינו.
3

4 הנאשם טען לפני כי "הם [השייקים – נ.ע.] לא היו טובים מבחינת עבירה 1 ו-2 שהודיעו באשמה. אבל מבחינת
5 עבירה 3 לא היה שום קשר לא ידועה שנעבירה פה עבירה, לא ידועה ש-[REDACTED] עבירה עבירה, השיקום לא חזרו והם
6 שלמו" [עמ' 39, שוי 29 – 32]. אף שאין טענה זו של הנאשם, כראיה חשbon ותיק, נקייה מספקות, דומני כי במלול
7 נסיבות העניין, הספק הסביר גובר על העדרו. ודוק.

8 ראשית, מקובלת עלי טענת הנאשם, כי בכך שהודה בעבירות 1 ו-2 יש לתמוך בהעדרו של יסוד נפשי לעבירה
9 החשוד. רוצה לומר, הנאשם לא סבר בשום שלב שהמתנות שניתנו מהוות שוחד, ולפיכך גם לא הודה בכך. אף שאין
10 בכך להכריע, יש בכך לחזק בעניין את גרסתו, ואת העדרו של יסוד נפשי.
11

12 אפילו נתן לייחס לנאים חזקת מודעות ביחס לקשר היסטי, דומני כי הנאשם עמד בנטל להפריכה

13 המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם היה מודע בכך כי נתן לנשמה את המתנות "بعد פעולה" הקשורה בתפקידו.
14 אפילו בעניינו של הנאשם היה מקום להחיל בעניין הקשר היסטי חזקה מודעות, ולפיה חזקה על הנאשם,
15 כי נתן את המתנות לנשמה כדי שתטה לו חסד, ותפנה מבט בעת מתן שירוטה, שוכנעת מטענות הנאשם, והתרשמתי
16 כי קיים לכל הפחות ספק סביר, בדבר מודעתו לקשר היסטי בין המתנות לבין הפעולות שביקש מן הנאשם לבצע.
17

18 הנאשם פנה אף לפקיד דואר אחר, ומקובלת עלי טענתו של הנאשם, כי לו היה "משחד" את הנאשם "بعد
19 הפעולות" – כדי לעשות מעשה אסור, אין זה סביר כי היה פונה לפקיד אחר לבצע את אותה פעולה אסורה.
20

21 עוד מקובלת עלי טענת הנאשם כי לא סבר שהוא נזקק לעורתה של הנשמה לצורך ביצוע פעולותיו, אשר בוצעו
22 במשך שנים רבות, וכובדו על ידי בנק הדואר ממילא; גם בכך דומני כי יש לתמוך בהעדרו של יסוד נפשי מצד
23 הנאשם, ולהפריך את החזקה.
24

25 המאשימה טענה כי ההשוואה שערך הנאשם בחיקירתו בין המקורה דין לבין פרשת תלנסקי ואולמרט. כלשונו,
26 מעידה על מודעותו של הנאשם למשמעות המושחתת של המתנות. אלא שמדובר כי דווקא ההפך הוא הנכון. אדם
27 הסבור כי הוא מסובך בפרש שוחד ושחיתות, לא ישווה את עצמו לפרשת שחיתות תקשורתית, אלא ירחיק עצמו
28 ממנו מכל וכל. ברור כי ההשוואה נעשתה בלשון אירונית, ואין לייחס לאמרה זו, דבר מעבר לכך, אלא להפך.
29

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פסק דין מוחז מרכז מסויים וככללה ני-[REDACTED]

לא הוכח מעבר לספק סביר כי לנאים היהתה מודעות ליסודות ה"מתה"

283. התרשםתי כי לא הוכח ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי כי לנאים היהתה מודעות ליסודות ה"מתה".
284. מהודעתיו של הנאים עלה כי הנאים לא ראה בסיגריות, בתוויש, ובשוקולדים שוחד [136, 18.9.2011, שורות
285. 137], וכי היכרתו עם הנאשמה הייתה מהסניף, ולא הייתה קצרה טווח [20.9.2011, 128 - 131]. גם בחיקירתו
286. לפניו העיד כי חכיר את הנאשמת "9-8 אוקטובר" [פרוטוקול 28.2.2016, עמ' 30, שוי 18], כי לא
287. ראה בדברים שהביאו מושם שוחד, אלא ראה בכך התנהגות נורמליבית בין אנשים, וכי נהג לתת מתנות שכאה
288. גם לאחות בקופת חולים ולפקיד הבנק [עמ' 31, שוי 8 - 14; עמ' 32, שוי 3 - 6].
289.

290. סבורני כי משענסקין בהליך הפלילי, די בדברים אלה, על מנת לזכות אף את הנאים מעבירות השוחד.

סיכום לעניין עבירות השוחד

291. בכלל נסיבות העניין, לא ראייתי כי מתקיימים יסודות עבירת השוחד, ולכל הפחות הם לא הוכיחו מעבר לכל ספק
292. סביר, כנדרש, לא ביחס לנאשמת ולא ביחס לנאים, ולפיכך, כאמור, ראייתי לזכותם.

ז.7.ב. עבירות הגניבה בה הודה ותורשע הנאים - ריבוי עבירות או עבירה רבת פריטים

293. בעניין זה, מקובלת עלי עדות ב"כ המשימה כי מדובר בRibovi Ubirot, ולא ניתן להתייחס למשיו של הנאים
294. כעבירה אחת ובת פריטים.

295. אכן, רצף מעשיו של הנאים איינו עומד במחנים שנקבעו בפסקה בכל הנוגע לעבירה רבת פריטים. כך, בדינ"פ
296. 4603/97 משלום נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 160 (להלן: "עניין מושלים"), מסביר בית המשפט העליון כי כאשר
297. הפריטים השונים, מהווים רצף אחד, במסגרת תכנית עברייןית אחת, ניתן להשייף עליהם כעבירה רגעית אחת
298. המתבצעת ברצף של זמן:

299. "מתי ניתן אפוא להתייחס אל מעשה או אל מחדל ביחס לכמה פריטים – אשר כל אחד
300. מהמעשים ביחס לאחד הפריטים מהויה מעשה או מחדל בגדרה של עבירה רגעית עצמאית –
301. חברים יחד לעבירה רגעית עצמאית בעלת כמה פריטים? מתי נאמר כי מספר הפריטים כו
302. מספר העבירות, ומתי נאמר כי מספר הפריטים איינו קבוע את מספר העבירות, שכן ניתן לקבץ
303. את Ribovi הפריטים לאחדות עברייןית? התשובה לשאלת זו היא לדעתנו זו: **באשר הפריטים**
304. **השוניים מהווים רצף אחד, הנעשה בגדרה של תכנית עברייןית אחת, ניתן להשייף עליהם לא**

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' [REDACTED]

1 רק על עבירות רגויות ונפרדות אלא גם ועל עבירה רגעית אחת, המתבצעת ברצף של זמן, ועל ריבוי של פרטיים. עד על כך פרופ' פLER, בציינו:

3 "באלטרנטיבה בין עבירה אחת רבת-פרטיים ובין ריבוי עבירות כמספר הפרטיים, מבחן 4 הבחירה של החלופה הראשונה הוא בהצעתיירות הפרטיים ברצף גלובלי אחד במכונת אידיעת 5 עבריני מlocalized מהינה נפשית ועובדתית" (בספרו הנ"ל (פרק ג) [27], עמ' 287).

288. בעניינו, אין מדובר בנסיבות המהוים חלק מתוכנית עברינית אחת. אשר לאופן ביצוע - מדובר ב- 22 מקרים, 289 בהם נגב 215 שיקים, משך התקופה הרלוונטית לכתב האישום. אופן הגניבה שונה מפרט, כל שיק הוצאה 290 מעליו באופן שונה, גם דרכי הסואות הגניבה השתנו משיק לשיק ומלהוקה ללהוקה.

291. אשר למשך הביצוע - העבירות התבכוו במשך כמעט עשור, ולא ברצף מוגדר. אmens בעניין מושלים נקבע כי "האופי 292 ה"רגעיה" של העבירה אינו מחייב בו-זמןיות", וכי עבירה עשויה להיות "רגעית" גם אם היא משתרעת על רצף של 293 זמן, בלבד שהזמן אינו מרכיב קונסטיטוטיבי.

294. כך למשל, מספר אינדיים, הנעים כלפי קורבן מסוימים, בזמנים שונים, עשויים להיות עבירה עצמאית אחת של 295 אינדיים; מספר מסיות של ידיעות לאובי, הנעות בזמנים שונים, עשויות להיות עבירה עצמאית אחת של בגידה. 296 ואולם, בעניינו, אין מדובר במחשבה פלילית אחת ובתוכנן פלילי אחד, המקייף את הרצף. כפי שנקבע בעניין 297 מושלים "אף שהסימולטניות אינה תנאי הכרחי, הרי הפרשי זמן ארוכים מנתקים את הקשר בין הפרטיים." (ענין 298 מושלים, בעמוד 185).

299. גם פסק הדין אליו מפנה הנאים בעניין ע"פ 8107/13 שלמה (סמי) כהן נ' מדינת ישראל (17.1.2016), אינו מסיע 300 לו. באותו מקרה הגיע בית המשפט העליון למסקנה כי יש לראות בחלק מעשיו של המערער מושם "תכנית 301 עבריניות אחת", המצדיקה את הרשותו בעבירה מרובת-פרטיים, ואילו בחלוקת الآخر, סבר כי יש לראות עבירות 302 מרובות.

303. כך, ביחס לתכניתו של המערער להנפיק היתרי וטעוכה ולסchor ביהם, סבר כי יש לראות "תכנית עבריניות אחת" 304 לנוכח העובדה שהמערער פעל במסגרת תכנית עברינית כולה, כאשר הוא פועל, מבלי שינוי באופן מהותי את 305 שיטת הפעולה שלו. המעים נמשכו על פני שלוש שנים, כאשר משך הזמן שחלף בין פריט לפרט לא היה רב, כך 306 שנשמר רצף אחד של אירועים דומים במישור הזמן.

307. בית המשפט העליון קבע כי גם האינטראס החברתי המוגן אפשר באותו מקרה את צירופם של כלל הפרטיים לכדי 308 עבירה אחת מרובת-פרטיים.

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלוֹם בָּנֶתְנִיה

18 יולי 2016

ת' פ-13-10-34106 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי ומכללה נ'

1. לעומת זאת, את עבירת הסיווע לכינסה לישראל, סבר בית המשפט העליון כי יש לראות כעבירה עצמאית ונפרדת,
2. להבדיל מעבירה מרובת-פריטים. זאת מן הטעם שהערך המוגן העומד בבסיס עבירה זו נפגע במלואו, עקב כניסה
3. של כל אדם שאינו מורשה, לתחומי מדינת ישראל.

4.
5. לפיכך, ובأنלוגיה למכורה דן, ראשית, בעניינו נפרשו המעשים על פני כעשר דבר אשר כשלעצמם מקשה לראות
6. במעשים עבירה אחת. שנית ומעבר לכך, אף באותו מקרה, סרב בית המשפט העליון לראות את עבירות הסיווע
7. לכינסה לישראל כעבירה מרובת פריטים, וזאת לנוכח הערך המוגן. בעניינו, עסקינו בעבירות של גניבה בידי מורשה
8. אשר בנסיבותهن חמורויות יותר מעבירות של הנפקת היתריה תעסוקה. רואה חשבון הוא איש אמון בעמדה רגישה
9. ביותר, ה תלות בו ובמקצועותו היא כמעט מוחלטת, לפיכך, לא ניתן להשוות בין הנפקת היתריה תעסוקה לגניבה
10. בידי מורשה.

11.
12. האינטראס הצבורי המוגן בעניינו, הוא כל כך משמעותי וחורג מעבר לפני הקנייני הפרטי של כל קורבן, עד שאין כל
13. אפשרות לקבץ את כל העבירות לכדי עבירה אחת. כן, ניקיון הכספי הנדרש מרווח חשבון וחובת האומנים
14. שהוא חב ללקוחותיו ולמעסיקיו צריכה להיות מוחלטת, שהרי בלעדיהם לא יכולה להתקיים מערכת חשבונאות
15. כלכלית בחברה המודרנית; יחס אי-אמון אלה הם התשתית לקיום הכלכלת.

16.
17. אמנם, בעניין מסוים, בית המשפט העליון ציין כי ניתן מקרים בהם ניתן יהיה לקבץ מספר גנבות לעבירה רבת
18. פריטים, וזאת להבדיל מכמה עשוי רצח או אונס. אולם בעניינו, עסקינו בעבירות של גניבה בידי מורשה על ידי
19. רואה חשבון, מלחותתו, והוא איש אמון. דומני כי במקרה זה, אין מדובר בגנבה "סתם", ואין לראות בגנבות
20. ככלה, אשר ניתן לצרפן לכדי עבירה אחת.

21.
22.
23. מבחן השכל הישר אף הוא מוביל למסקנה כי התיחסות לכל הגנבות יחד כאלו עבירה אחת היא מלאכותית ואף
24. ריבוי הנפגים הוא אינדיקציה לריבוי העבירות. בהתאם, האינטראס הצבורי ותחושת הצדק לא מאפשרים
25. להתייחס ל-23 קורבנות שונים, אנשים עם פנים ושמות, אשר את חלקם הכיר הנאשם עשרות שנים, קורבן אחד.

26.
27. השאלה המרכזית היא אם בין הפריטים השונים קיימת קרבה, עד כי ניתן לראות בהם פעילות עברינית אחת
28. בעלת תכנון אחד, כגון גנבה של מספר ספרים מאותו המדף (עניין מסוים). דומני, כי בעניינו, זהו אינו המצביע, וכי
29. לראות במעשים כריבוי עבירות.

30
31

בית משפט השלום בנתניה

18 יולי 2016

ת"פ 34106-10-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' ██████████ ██████████

ח. סיכום

1
2
3. לנוכח כל האמור לעיל, ובכל נסיבות העניין שוכנעתי מטענות הנאים כי המאשימה לא הוכיחה ברמת ההוכחה
4 הנדרשת במשפט הפלילי את יסודות עבירות השוד, וראיתי לזכותם מעירה זו.
5

6. אשר לשוגיות ריבוי העבירות, כאמור, סבורני כי בעניין זה, הצדק עם המאשימה, ולא ניתן לראות במשטי הנאים
7 ביחס לאיושמים 1 ו-2, כעבירה אחת, ויש להראותם כריבוי עבירות.
8

9. נקבע לטיעוניות לעונש ביחס לנאים ליום 2.11.2016, בין השעות 11:30 - 13:30. הנאשם מוזהר בחובת
10 תהייצבותו. הצדדים יגישו את טיעוניהם לעונש בכתב.
11

12 ניתנה והודיעה היום י"ב תמוז תשע"ו, 18/07/2016 במעמד הנוכחים.
13
14

עו"ז ניר נאו, שופט

15
16
17
18
19
20